

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

REDACȚIA :
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția culturală

APARE DE DOUĂ ORI PE LUNĂ

ABONAMENTUL :
Pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an;
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei.

ADMINISTRAȚIA :
Arhiepiscopia Bucureștilor
Secția economică

„VREDNIC ESTE“!

HIROTONIA INTRU ARHIEREU A P. S. Dr. IRINEU MIHĂLCESCU, PROFESOR LA
FACULTATEA DE TEOLOGIE ȘI INVESTIREA P. S. S. CA VICAR AL ARHIEPISCOPIEI
BUCUREȘTILOR, AL MITROPOLIEI UNGRO-VLAHIEI ȘI AL
PATRIARHIEI ORTODOXE ROMÂNE.

Momentul de rugăciune la palatul de reședință al I. P. S. Patriarh, după hirotonia P. S. IRINEU ca ARHIEREU vicar al Sf. Patriarhii. I. P. S. PATRIARH MIRON, înconjurat de P. S. Episcopi și înalțul cler asistent.

Preoțimea ortodoxă română din toată țara, până la cel mai îndepărtat sat către graniță și chiar și dincolo de fruntariile țării noastre, a încercat în ultimul timp una din cele mai mari bucurii. A fost bucuria firească a faptului că, I. P. S. Patriarh Miron Cristea, cu asentimentul și al P. P. S. S. Episcopi și Mitropoliți, din Sf. Sinod, a chemat la înalta și greaua treaptă a Arhieriei, pe unul din cei mai distinși preoți de mir ai Bisericii noastre. Bucuria aceasta și-a exprimat-o în mod spontan, prin delegații asociațiilor preoțești respective, ca și prin aceia din partea bunilor noștri credincioși.

N'au trecut decât câțiva ani, de când cu prilejul împlinirii vârstei de șasezeci de ani a P. C. Preot Dr. Profesor Ioan Mihălcescu, Decanul Facultății de Teologie de la Universitatea din București, preoțimea din Capitală și din țara întreagă, făcea să răsunе Fundația universitară Carol de imne de iubire, stimă și înaltă apreciere, pentru calitățile sufletești ale marelui sărbătorit. Profesoratul la Facultatea de Teologie și Preoția, erau acele cărări sufletești ale sărbătoritului, asupra cărora și-au spus cuvântul toți vorbitorii.

Acel ce își pusese mâinile arhieresti asupra capului profesorului Ioan Mihălcescu, spre a-l hirotoni Preot, a găsit de cuviință să-l cheme la o treaptă mai înaltă. A fost înțeleptul Ierarh al Bisericii ortodoxe române, I. P. S. Patriarh Miron, care pentru a doua oară se rostea cu arhipăstoreștile cuvinte: «VREDNIC ESTE»! Și cu

ochii în lăcrimați de bucurie, au cântat cu toții în locașul sfânt al Patriarhiei noastre, tineri și bătrâni, și mai ales tot clerul Capitalei, ce participa la sfânta taină a hirotoniei, aceleași cuvinte: «VREDNIC ESTE»!

Sentimentele unui moment istoric străbăteau în sufletele tuturor, electrizăți de ceea ce vedeau și mai ales de ceea ce nu se vedea, dar se trăia cu adevărat. Privirile tuturor se îndreptau deopotrivă către I. P. S. Patriarh Miron, ca și către noul Arhieru Irineu Mihălcescu. Căci o scenă biblică se petrecea, când un venerat Patriarh împărtășea din suflet înalta binecuvântare unui nou Arhieru, cu care pune floarea cea mai aleasă în cununa cea veche a membrilor Sf. Sinod.

Iar fața I. P. S. Patriarh era din ce în ce mai înseninată, cu conștiința împăcată că-și ajută Biserica cu un suflet devotat sacerdoțiului.

Cuvintele de investire pe care I. P. S. Patriarh le-a rostit cu acest prilej, au răsunat ca dintr'o trâmbiță de înțelepciune creștină, a unui înalt ierarh, ce dorește să asigure și pe viitor zile de prosperitate Bisericii noastre. Meritele sufletești ale bunului Părinte Ioan Mihălcescu l-au învrednicit de aceasta. Iar cunoștințele teologice, ca și experiența de distins profesor, îl vor face un real sprijinitor, colaborator și luminător al lucrărilor Sf. Sinod.

Prin această învrednicire arhierescă o fericită punte de legătură se deschide între Sf. Patriarhie și Facultățile de Teologie. O făclie de lumină

teologică și o experiență de profesor și educator, vor călăuzi în Sf. Sinod directivele pentru desăvârșita și pentru toți dorita, unificare a învățământului teologic, în sensul cel mai bun. Și toate marile probleme bisericești în ordinea internă și externă își vor găsi un experimentat sfătuitor.

Preoții își vor găsi înțelegerea greutăților și sfatul unui fost Preot, profesorii de toate gradele acelaș suflet de experimentat profesor gata oricând de a le da îndrumări. Iar monahii un semănător de cărturărești preocupări și de o adâncă înțelegere a ascezei și a frumuseții vieții monahale.

Știința teologică se îmbină în mod fericit cu o evanghelică bunătate sufletească. De aceea mulți l-au apreciat ca fidel urmaș al sfaturilor Sf. Apostol și Evanghelist Ioan, în sufletul căruia înțelepciunea se urca cu aripi de vultur, iar din viață și de pe buze, se desprindeau neîncetat preceptele marei virtuți a iubirii creștine.

Iată de ce, valul de apreciere pentru vrednicia noului Arhiepiscop Irineu, se înalță și se revarsă peste sufletul nobil și plin de înțelepciune creștină al I. P. S. Patriarh Miron, care a avut mână fericită prin chemarea și întărirea întru Arhiepiscop, a unui suflet de preot, cu asemenea calități.

Nu putem decât să dăm slavă lui

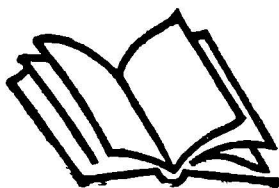

P. S. Arhiepiscop Irineu I. Mihălcescu

Dumnezeu, pentru cărările de lumină, ce deschide Bisericii noastre ortodoxe-române. Cinstire și recunoștință I. P. S. Patriarh, că întărește cu creștinesc gând și cucernică hotărâre stâlpii de azi și de mâine ai Bisericii noastre. Unanimă glăsuire pentru P. S. Irineu, din toată sinceritatea sufletului nostru de „VREDNIC ESTE“!

Intru mulți ani I. P. S. Stăpâne Patriarh și P. S. Arhiepiscop Irineu. Iar momentele acestea de înălțare sufletească să se vecinicească pentru desăvârșita prosperitate a Ortodoxiei în Biserica noastră strămoșească.

Consilier

RUGĂCIUNEA CREȘTINA ORTODOXĂ LA UNIVERSITATEA DIN BUCUREȘTI

Cuvântarea I. P. S. Patriarh Miron

**Domnule prorector,
Onorat corp profesoral,
Iubiți studenți,**

In lunga mea dregătorie bisricească, niciodată n'am luat parte la o slujbă rituală cu mai adânc simțită bucurie, ca la sfânta sfeștanie de azi, oficiată în această istorică sală, unde cei mai mari și mai de valoare dascăli ai celei dintâi universități din țară, părinți ai celui mai înalt așezământ de cultură românească, în deplină armonie sufletească cu fiii lor, cu studenții acestei Universități, cer ajutorul lui Dumnezeu pentru începerea cu bine și isprăvirea cu spor și succese a unui nou an de muncă.

Organizația de azi a învățământului nostru public silește Universitatea a crește

și pregăti pe conducătorii și slujbașii de mâine ai statului și ai întreprinderilor particulare și pe cei ce practică profesiuni libere, încât să aibă cine asigura bunul mers al întregului organism de stat și a unei normale vieți a cetățenilor. In scopul acesta, tineretului universitar trebuie să i se deie toate cunoștințele necesare pentru diferitele lui cariere din viața publică, ca să fie la înălțimea chemării sale, pe deplin în curent cu ultimele rezultate ale progreselor științifice, pe care să le utilizeze acolo, unde are să muncească.

Dar misiunea supremă a Universității, în școalele sale și mai ales în laboratoarele sale, culminează în scrutarea naturii, a puterilor ei fizice și spirituale, în căutarea rosturilor lor, în descoperirea adevărurilor eterne, cari trebuie să călăuzească pe oameni și popoare spre o viață plină de echilibru și de armonie.

Cuvântarea I. P. S. Patriarh Dr. MIRON CRISTEA la Universitate.

In drumul acesta dificil spre necunoscut, spre adevăr, nu numai cei ce se în-deletnicesc cu științele exacte, ci și alții — călăuziți de fel de fel de ipoteze, cari mereu se schimbă — în mod fatal pot apuca și pe căi, care îi depărtează dela calea credinței în Dumnezeu și în învățăturile bisericii noastre creștine, care are sublima

nicăiri n'a văzut pe Dumnezeu“.

Da, asta se prea poate! Dar Laplace a uitat, că — afară de sticlele agere ale telescoapelor de-o uimitoare perfecțiune, afară de ochii săi fizici — mai sunt ochi și mai ageri, cari pot descoperi și vedea ceea ce el n'a văzut.

Cu asemenea ochi astronomul Kepler

I. P. S. Patriarh, A. S. R. Principele Nicolae, Primul Ministru și înaltul guvern, după rugăciunea de redeschiderea actualei sesiuni parlamentare.

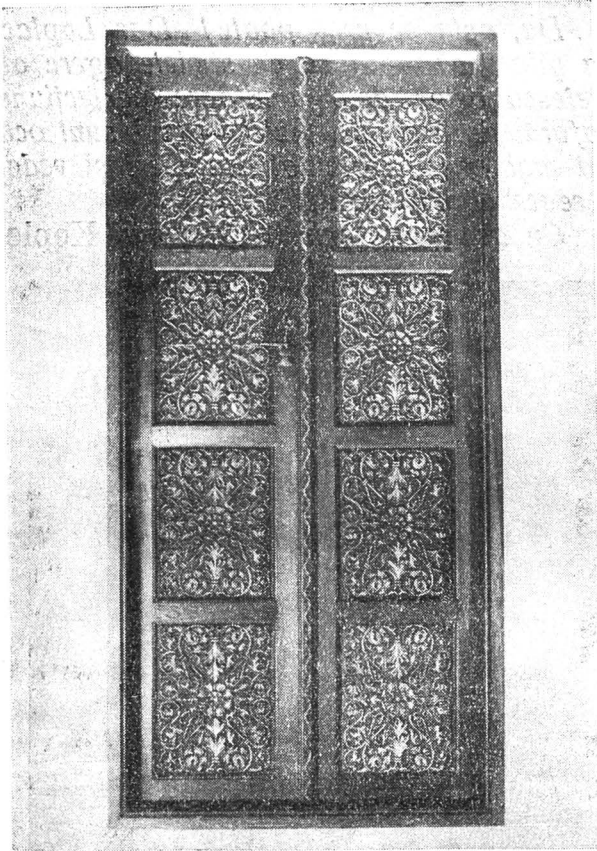
menire a da celor zbuciumați de neputința mijloacelor științifice și de insuficiența forțelor omenești, — liniștea sufletească, că dincolo de fizică și metafizică începe domeniul credinței, cu atmosfera ei de povește și îndrumări supranaturale, provenite dela Cel-ce le-a creat toate și le îndrumază în prevedința Sa părintească. Vorba lui Ampère: „O! cât e de mare Dumnezeu, și cum e de nulă cunoștința noastră!“

Astfel, de pildă, vestitul Laplace, obicinuit a privi prin multe din căile nepătrunse ale văzduhurilor, în căutarea adevărului, spunea că dânsul a „umblat cu telescopul său prin toate colțurile Universului, și

ajunge la acelaș rezultat ca și religia, când constată: „In creațiune eu parcă pipăesc cu mâinile pe Dumnezeu“ — ceea ce consună perfect cu vorbele Scripturii: „Cerurile vestesc slava lui Dumnezeu“.

Copernic, un alt astronom, afirmă: „Observarea cu luare aminte a rânduelii mărețe din Univers și contactul apropiat și continuu cu creatura lui Dumnezeu — duce la o stare sufletească înălțătoare și la admirație față de omniprezentul Ziditor al lumii“...

Herschel adaogă: „Cu cât mai mult se lărgește câmpul științelor, cu atât mai numeroase și mai sigure devin argumen-

Ușa dela intrarea principală în Căminul ortodox-românesc dela Ierusalim, făcută în București de sculptorul Gr. Dumitrescu și trimisă gata la Ierusalim. E un obiect de artă, grație motivelor sale antice, copiate de pe alte monumente dela noi. În Palestina așa ceva nu se poate face azi.

tele despre existența unei „Înțelepciuni creatoare, atotputernice“.

Un renumit chimist spune: „Adevăratul naturalist—pătrunzând în tainele naturii—nu poate să nu cunoască pe Dumnezeu în creațiune, ca și când l-ar pipăi cu degetele“. (Boyle).

Schönbein: „Dacă cei ce văd natura numai din depărtare, fără a cunoaște mai de-aproape organizația ei interioară, neagă prezența în ea a spiritului infinit, apoi într'o măsură oarecare—aceasta e un lucru firesc... Dar adevărații naturaliști mari cu atât mai mult se convingeau de existența lui Dumnezeu și a sufletului, cu cât mai adânc pătrundeau în tainele naturii“.

Geologul Liaielli se exprimă astfel: „In orice direcție ne vom îndrepta cercetările noastre, pretutindeni descoperim cele mai clare dovezi despre Rațiunea creatoare și despre activitatea Providenței atotînțelepte și atotputernice în natură“.

Botanistul savant Linné mărturisește că, precum „Moisi a văzut în natură pe muntele Sinai slava lui Dumnezeu cel vecinic, atotștiutor și atotputernic, așa Dumnezeu a trecut pe dinaintea sa și l-a captivat minunatul chip al lui“.

Alt botanist Geer: „Cu cât pătrundem mai adânc în cunoașterea naturii, cu atât mai adâncă devine și convingerea noastră, că numai credința în atotputernicul Dumnezeu și prea înțeleptul Creator al cerului și al pământului poate rezolvi tainele naturii, precum și ale vieții omenеști“.

Thomson savantul fizician afirmă: „Pe noi ne înconjoară de pretutindeni indiscutabile și puternice dovezi despre prezența în lume a Provedinței prea înțelepte și atotbune, care se manifestă prin existența scopurilor finale; și — dacă uneori oarecari piedici de ordin metafizic sau științific, un timp oarecare, nu admit recunoașterea scopurilor finale — totuși ele din nou apar în mintea noastră ca o putere de neînvins, arătându-ne în natură influența unei voințe libere și învățând că toate ființele vii în natură depind de acțiunea permanentă a Creatorului și Legiutorului.“

De aceea fizicianul Mayer concludе zicând: „Adevărata filosofie nu poate fi și nici nu trebuie să fie altceva, decât numai o pregătire spre Creștinism“.

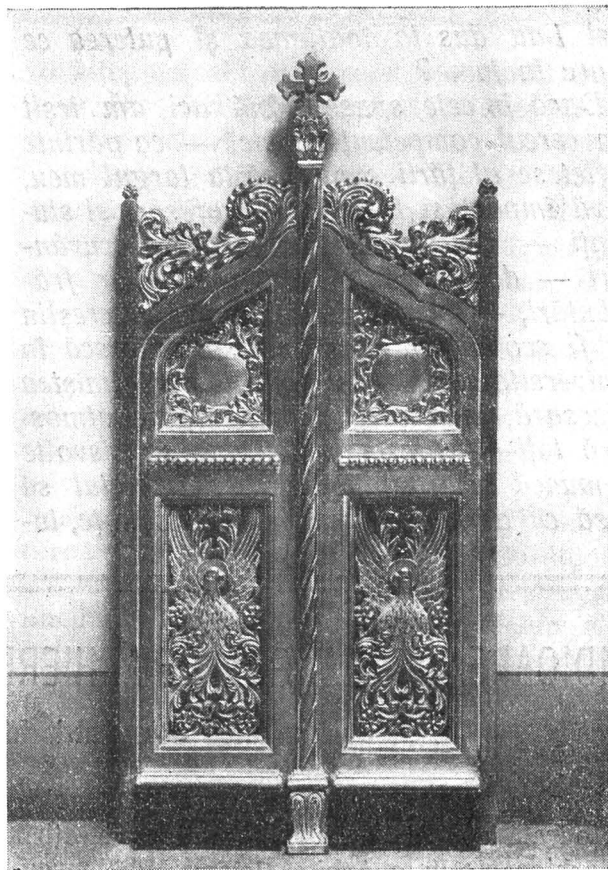
Iară bacteriologul Pasteur chiar practică această enunțoție, căci el însuși ne spune: „Cu cât studiez eu mai mult natura, cu atât mai adânc mă cuprinde o uimire evlavioasă față de lucrurile Creatorului. Deaceea — în timpul lucrărilor mele din laborator, — eu mă rog“.

Iată dece în fața acestui cel mai înalt așezământ de știință și cultură a țării, eu n'aș putea rosti o mai potrivită și mai convingătoare rugăciune, decât cea a astronomului Kepler, cuprinsă în lucrarea sa: „Armonia lumii“ și care sună astfel: „Mare este Dumnezeul nostru și mare e puternicia Lui, și înțelepciunea Lui n'are margini. Lăudați-L pre El soarele, luna și planetele, în orice limbă ar răsuna lauda voastră! Lăudați-L pe ' l voi, armoniile cerești, asemenea și voi, martorii, cari ați descoperit idelle adevărilor! Și tu, suflete al meu, cântă slavă Dumnezeului tău în toată viața ta! Dela El, prin El,

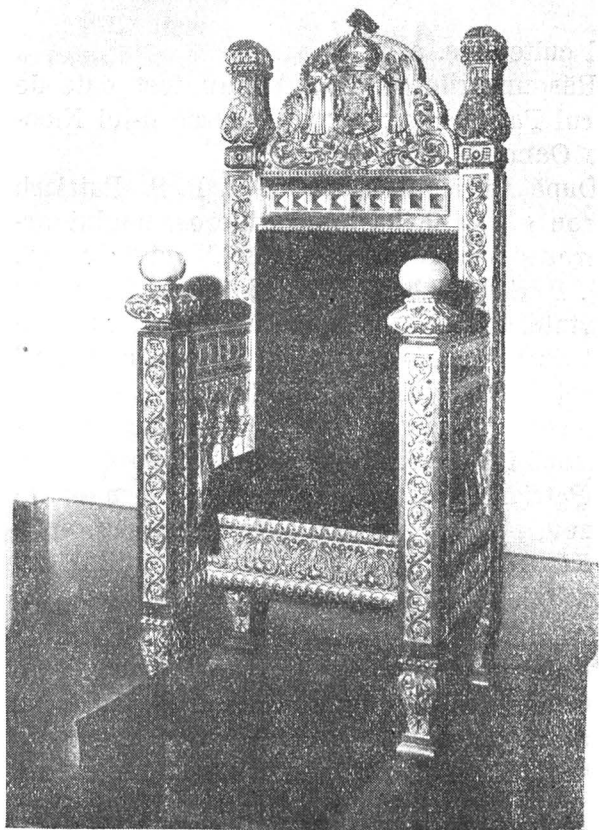
și la El e tot ce există, văzut și nevăzut...
O, Tatăl luminii, Tu, care prin lumina
naturală trezești în noi setea luminii ha-
rismatice, ca să ne conduci la lumina slavei!
Îți mulțumesc Ție: Creatorul și Domnul meu,
că Tu m'ai bucurat cu creatura Ta, pentru că
m'am însuflețit de lucrurile mâinilor Tale!
Ție unuia se cuvine cinstea și slava în vecii
vecilor. Amin!“ *) Un sfânt părinte n'ar
putea vorbi mai bine și mai bisericește.

Din părerile atâtor mari bărbați de știință
resultă clar: ce bine încăpem unii lângă
alții: profesori și preoți.

Domnilor! Să fiu scuzat, că am îndrăsnit
a atinge în fața D-Voastre, între cari sint
atâția savanți români cu renume mondial,
unele chestiuni, cari desigur trec peste rostu-
rile unui fost numai dascăl la o școală
primară. Dar am îndrăsnit a face această
deoparte, fiindcă acele citate de mine în

Ușa împărătească dela catapiteasma bisericeții
ort. române dela Iordan. S'a lucrat în București de
scluptorul Dima și împreună cu întreaga catapiteasmă,
aurită gata, și cu icoanele au plecat prin Constanța
pe mare la Iafa și de acolo la Ierusalim.

Tronul arhieresc dăruit de I. P. Sf. Patriarh MIRON
pentru capela Română dela Iordan. E un fel de imitație
după un tron al Regelui României Carol I. Dar n'are
motive de valoare artistică. Un astfel de tron a fost
dăruit de S. S. patriarhul MIRON și pentru biserica
română dela Ierusalim.

*) Pildele acestea din cartea: „Invățătură creștină
de P. Svetlov“.

rezumat sunt opiniile tot ale atâtor savanți,
cari au pus temelii științelor și le-au dus
cu puternici pași înainte; iar de altă parte
m'a încurajat faptul, că în cursul lunii Iulie
din anul acesta am luat parte la centenar-
ul Universității din Londra și am văzut
cu ochii mei impunătoarea evlavie, liniște
și atenție, cu care mii de intelectuali și
profesori ai tuturor Universităților engleze
de-acasă și din dominionuri și delegoți
atâtor alte universități din lume, au as-
cultat doxologia și slujba de peste un ceas,
oficiată de clerul bisericii anglicane.

Acolo toate școlile — până și cazăr-
mile au biserici; iar la Universitatea din
Cambridge cele vreo 16 colegii universitare
— cu viața de internat — au, ca și la
Oxford, nu paraclise, ci adevărate domuri,
în care profesorii și studenții practică po-
vețele bisericii lor creștine, călăuziți — de
sigur — de un cler cu adâncă pregătire
profesională și o înaltă cultură socială. De
ce n'am călca și noi pe căile acestui popor,

cari l-au dus la înălțimea și puterea ce o are în lume?

Dacă în cele spuse până aci am ieșit din cercul competenței mele, — ca părinte sufletesc al țării sunt însă la largul meu, a vă împărtăși tuturor — profesori și studenți — patriarhiceștile mele binecuvântări — dorind ca în locul vecinicilor frământări, — oricât de românesc și creștin ar fi scopul lor — să se sălășluiască în Universitatea de aci și din alte părți liniștea necesară, în a cărei binefăcătoare atmosferă toți — profesori și elevi — să desvolte o muncă încordată, din care tineretul să iasă cu astfel de temeinice cunoștințe, în-

cât pe toate târâmurile muncii obștești, prin superioritatea sa, să impue tuturor și să cucerească toate domeniile publice și particulare, fără a fi siliți a apela mereu la sfatul și consiliul streinilor mai bine pregătiți. Pe această cale numai vom putea realiza patriotica dorință, ca „România — și cu îndatoririle, dar și cu beneficiile ei — să fie atât cât se cuvine a Românilor“ — dacă nu azi, cel puțin mâine și totdeauna. Amin.

(Ultimile cuvinte ale I. P. S. Patriarh au fost acoperite de ropote puternice și prelungite aplauze).

RIDICAREA LA RANGUL DE ARHIEREU A PĂRINTELUI IOAN MIHĂLCESCU

Solemnitatea dela Patriarhie. — Chemarea la arhierat.

În ziua de 17 Octombrie a fost în biserica Catedrală a Sf. Patriarhii solemnitatea sfințirii în arhieriu a p. c. Arhim. Irineu Mihălcescu.

Sf. liturghie a fost oficiată cu mare pompă de clerul patriarhal, în frunte cu I. P. S. Patriarh Miron și PP. SS. Gherontie al Constanței și Grigorie al Argeșului.

La acest important moment al Bisericii noastre, a ținut să ia parte, în semn de mare dragoste, aproape toată preoțimea Capitalei, în frunte cu pp. cc. protoierei G. Georgescu-Silvestru și Stoica Ionescu.

De față a mai fost și preotul anglican Webster Claude, secretarul episcopului de Gibraltar, care a fost profund impresionat de fastul cu care s'a oficiat sf. liturghie.

A fost deasemeni lume din toate straturile sociale ale Capitalei, profesori și studenți.

S'au remarcat în asistență d-nii: Mihail Berceanu, subsecretar de stat la domenii, Oct. Goga, p. c. păr, P. Partenie, secretarul g-ral al cultelor, P. S. Veniamin Ploșteanu, vicar al Patriarhiei, d. D. Ionescu-Berechet, arhitectul Patriarhiei, prof. univ. Teodor Popescu, V. G. Ispir, P. Vintilescu, pr. C. Dron, primul efor al bisericii ort. române, Pr. A. Iordanescu, Pr. Const. Moldovan, Pr. M. Bulacu, referent, prof. I. Saru, av. Popescu Tudor, Lungu, pr. I. Popescu, protoiereu de Vlașca, Velehorsch, A. Crăciunescu, Ienciu, T. Păcescu, pr. Antal, inspectori g-rali în ministe-

rul cultelor ș. a.

Răspunsurile sf. liturghii au fost date de corul Patriarhiei, sub conducerea d-lui Nicolae Oancea.

După terminarea slujbei I. P. S. Patriarh Miron a înmănat bastonul arhieresc noului arhieriu și i-a spus tradiționalul „Vrednic este“.

I. P. S. PATRIARH. MIRON, prin frumoase cuvinte, a arătat însemnătatea ridicării la rangul de arhieriu a unuia dintre cei mai aleși preoți ai bisericii.

I-a recomandat să fie pildă în păstoria arhiepiscopiei Bucureștilor, și în colaborarea de la Patriarhie, ca vrednic purtător al numelui Irineu, pe care l-a avut și patronul său, episcopul Irineu din vremea persecuțiilor lui Dioclețian.

Cu acest prilej I. P. S. Patriarh anunță clerului și credincioșilor asistenți la hirotenie încredințarea postului de vicar al Sf. Patriarhii și al Sf. Mitropolii, în cealce privește laturea culturală-misionară, noului Arhieriu, P. S. Irineu.

Iși exprimă nădejdea că-și va pune cu aceeași râvnă calitățile sufletești de experimentat Profesor de Teologie, în slujba marilor probleme ale Bisericii ortodoxe române.

În acest gând roagă pe Dumnezeu ca Biserica noastră să-și aibe și în viitor ierarhi aleși care să-i călăuzească sufletul spre propășire creștinească și românească.

Cuvântarea

P. S. arhiepiscopul Irineu Mihălcescu

„Biserica văzută, întemeiată de Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, este biserica luptătoare. Prin cuvintele: „și porțile iadului nu o vor birui“, Mântuitorul a exprimat atât veșnicia cât și caracterul ei de luptătoare.

Și într'adevăr, chiar din cele dintâi momente ale existenței sale, Biserica creștină a avut de luptat luptă grea, mai întâi cu dușmănia și calomniile iudeilor, apoi cu reprezentanții, religiilor păgâne și ai diferitelor curente filosofice și cele din urmă cu mânia împăraților și stăpânitorilor și cu furia gloatelor fanatizate. Râuri de sânge au curs din trupurile schingiuite ale sutelor de mii și milioane de sfinți mucenici cari au apărat cu jerfa vieții lor credința în Dumnezeu și pe care o propoveduia Biserica sa ca temelie a ei și piatră unghiulară.

Și nu numai în cele dintâi trei veacuri ale existenței sale, ci necontenit, de atunci și până

astăzi și de azi înainte până la sfârșitul veacurilor, Biserica a avut, are și va avea de luptat cu dușmanii înverșunați în mijlocul tuturor popoarelor și în orice parte a lumii unde ea a prins rădăcini și viață.

Biserica ortodoxă română n'a făcut excepție dela această rânduială dumnezeiască, ci ea — zămislitoarea națiunii române — a avut de dus în trecut lupte grele cu păgânătatea și sălbătécia barbarilor de tot felul, care au călcat pământul românesc și cu lăcomia popoarelor vecine cotropitoare, iar azi are de luptat cu molima comunismului, a francmasoneriei, a sectelor, a indiferentismului, și — durere! — și cu unele din bisericile ortodoxe.

Chemarea mea ca vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor, al Mitropoliei Ungrovlahiei și al Patriarhiei române, în aceste împrejurări când Biserica ortodoxă română este ramura cea mai vâncioasă a Ortodoxiei și deci și cu cea mai mare răspundere înaintea lui Dumnezeu, de sfârșitul luptei ce este datorare să ducă împotriva duhurilor veacului, acestuia

Procesiunea de la Catedrala Sf. Patriarhiei după hirotonia întru Arhiepiscopul P. S. Irineu Mihălcescu, de către I. P. S. Patriarh Miron, care l-a investit ca vicar al Sf. Patriarhiei și al Sf. Arhiepiscopiei a Bucureștilor

nu este chemare la ospăț, la huzurire sau isihie, ci este chemare la luptă grea, la muncă și strădanie în ogorul Bisericii.

Nu mă inspăimânt însă de aceasta, nu mă dau înapoi, ci mă angajez solemn să fiu în fruntea coloanelor de luptă, alături de ilustrul meu stăpân, I. P. S. Patriarh al tuturor Românilor, Miron I, de P. P. S. S. membri ai sf. Sinod, de frații preoți și de bunii români, care sunt și buni creștini, și sunt angajați sau se vor angaja în această cruciadă împotriva întinericului spiritual și a răului moral care ne sufocă și ca creștini și ca nație.

Primesc dar cu bucurie chemarea mea în acest înaintat post de luptă și de răspundere și o socotesc ca o deosebită cinste, pentru care mulțumesc cu adâncă smerenie I. P. S. meu Stăpân, Prea fericitul Patriarh d. dr. Miron Cristea, al cărui adjutant voiu fi, P. P. S. S. membri ai sf. Sinod, care au binevoit să-mi confere gradul de arhiereu, P. P. S. S. Gherontie al Constanței și Grigore al Argeșului, care s'au ostenit să mă hirotonisească, Majestății Sale Regelui Carol II, care a binevoit a semna decretul de numire și tuturor celor de față și din toate unghiurile țării, preoți și mirenii, care mi-au adresat cuvinte de felicitare și îndemn.

Făgăduesc dar înaintea lui Dumnezeu și a tuturor celor prezenți, ca datorat răspuns la atâtea mărturii de cinste și dragoste ce mi s'au arătat, că mă voiu ruga neconținut lui Dumnezeu să-mi ajute și mă voiu strădui chiar peste slabele mele puteri să fiu la înălțimea îndatoririlor înaltului post ce mi s'a încredințat.

Voiu fi în totul următor luminilor, sfaturilor, indemnurilor și obligațiilor ce voiu primi dela Înaltul meu stăpân, I. P. S. Patriarh Miron.

Voiu căuta să lucrez în cea mai deplină armonie și înțelegere cu P. P. S. S. membri ai Sfântului Sinod.

Voiu fi, cum am fost și până acum un devotat și fervent supus al Tronului Regal: al Majestății Sale Regelui Carol II și al întregii familii regale.

Nu voiu da uitării pe frații preoți din sânul cărora ies, ci mă voiu considera întotdeauna ca fratele lor mai mare, ca exponentul lor în Sfântul Sinod, apărând și susținând cu căldură și sinceritate interesele vitale ale tagmeilor.

Nu voiu uita că sunt de 32 de ani și rămân mai departe profesor al facultății de teologie din București și voiu întreține raporturile de

dragoste cu colegii mei profesori, străduindu-mă totodată să întăresc și sporesc legăturile spirituale dintre cea mai înaltă școală bisericească și cel mai înalt for bisericesc.

Voiu avea veșnic prezent în minte și în inimă că sunt de azi înainte păstor sufletesc al unui număr de credincioși neasemănat mai mare decât am fost până acum, ca paroh al bisericii Amza, și mă voiu strădui din răspun-teri să le fiu un pilduitor îndrumător pe cărările mântuirii.

Așa să-mi ajute Dumnezeu!“.

Recepția dela Palatul Patriarhal

După aceea, noul ales, condus de episcopii slujitori, în frunte cu I. P. S. Patriarh Miron și cu cei invitați, au trecut în sala cea mare a Patriarhiei, unde s'a servit o gustare.

Cuvântul I. P. S. Patriarh

I. P. S. Patriarh Miron a spus:

„Activitatea de până acum a păr. Mihălcescu este garanția că activitatea viitoare va fi tot atât de salutară și va fi condusă în aceeași bună direcție.

În numele credincioșilor ortodocși, mă bucur de aceste clipe, la care a contribuit foarte mult și Majestatea Sa Regele.

Ridic paharul meu în sănătatea Majestății Sale“.

(Asistența a cântat „Trăiască Regele“.

P. S. arhiereu Irineu Mihălcescu a spus:

„Să trăiască I. P. S. Patriarh al tuturor românilor, șeful bisericii ortodoxe române de răsărit“.

Alte cuvântări

Protoiereul Georgescu-Silvestru a închinat pentru noul arhiereu.

În numele ministerului de culte, *păr. P. Partenie*, secretarul general, a spus: „În numele d-lui ministru al cultelor, care n'a putut participa la această mare sărbătoare a bisericii, prezint cele mai calde felicitări și cele mai profunde omagii prea sfințitului arhiereu Irineu.

Cinstirea adusă păr. Mihălcescu omagiază clerul, cinstește facultatea de teologie, cinstește sf. Sinod, care se sporește cu o valoare și o podoabă nouă.

Numele de Irineu este un nume de pace, potrivit cu întreaga fire a păr. Mihălcescu, om blând, binevoitor și înțelegător.

Urez izbândă deplină în colaborarea ce I. P. S. Patriarh și-a ales-o“.

Omagiul preoților.

Păr. Nicoreanu, în numele Asociației generale a clerului, s'a asociat la cuvintele de laudă spuse pentru noul arhiereu, fost conducător al preoților.

A mulțumit I. P. S. Patriarh care a știut să-și aleagă ca prim sfetnic pe arhiereul Irineu, cel care reprezintă un nume de glorie.

D. Popescu Tudor, din partea adunării eparhiale și a societății ortodoxe a femeilor române, a făcut urarea ca în viitor păr. Mihălcescu să nu fie un om al biuroului, ci să rămână forță liberă, făclie culturală vie, în mijlocul credincioșilor.

Din partea facultății de teologie.

D. prof. dr. V. G. Ispir a spus: „Facultatea de teologie este pe deplin onorată că un profesor al ei a fost ridicat la rangul de arhiereu.

Cultura teologică este cea dintâiu chemată să facă tață împrejurărilor.

Este parcă hotărit ca Apologetica să-și aibă din nou cuvântul.

Ați socotit, Inalt Prea Sfînțite, ca cel dintâi colaborator al I. P. S. Voastre să fie un intelectual teolog. Mândria este a noastră. V'am dat inima și sufletul nostru“.

Păr. Traian Vintilescu s'a asociat la omagiile prezentate, în numele societății „Ajutorul“.

Răspunsul noului Arhiereu

P. S. Arhiereu Irineu a răspuns astfel: „Mulțumesc din adâncul sufletului meu păr. Par-tenie pentru urările și felicitările d-lui ministru al cultelor. Vă rog să-i transmiteți d-lui ministru că, în calitate de vicar, voi avea față de ministerul cultelor și de reprezentantul lui, totdeauna aceeași atitudine pe care a avut-o și o are I. P. S. Patriarh.

Ministerul Cultelor este puntea de legătură dintre Biserică și Stat. Aceste două instituții

au mers mână în mână. Statul a fost de folos Bisericii, iar Biserica a fost temeliea Statului.

Noi, românii în general, și clericii în special, nu ne plângem de o atitudine dușmănoasă a statului față de biserică. De aceea vă rog să fiți siguri de aceeași atitudine a mea față de puterea lumească a statului, ca și I. P. S. Patriarh. Eu nu voi putea să mă abat de la sfaturile, îndemnurile și îndrumările stăpânului meu I. P. S. Patriarh.

Mulțumesc asociațiilor clerului pentru frumoasele cuvinte pe care mi le-au adresat.

Mă voi considera ca un bun exponent al preoților de mir în Sfântul Sinod.

Adresându-se d-lor Ispir și Popescu Tudor, păr. Mihălcescu a spus: „sunt adânc mișcat de dragostea cu care mi-ați vorbit.

Greutatea pe care mi-am luat-o, de a realiza rolul cultural al bisericii, este foarte mare.

Azi, mai mult decât oricând se simte nevoie ca biserică, adevărata purtătoare de cultură, să aducă mântuirea pe care o așteaptă neamul românesc.

Toți mi-ați adresat laude și omagii. Eu nu le socot aduse decât trecutului meu, de 32 ani de profesorat și 13 ani de preoție.

De azi înainte, în noua chemare, voi căuta să fiu tot ceea ce am fost ca profesor și ca preot.

Am credința și nădejdea că, cu ajutorul lui Dumnezeu, cu luminile I. P. S. Patriarh și cu binevoitorul concurs al tuturor, voi realiza o parte din idealul meu, ca să fiu ceea ce se cere dela mâna dreaptă a părintelui, mulțumită căruia sunt vicar și căruia îi voi fi de azi înainte ucenic.

*

După cuvântări, noul arhiereu vicar a primit felicitările celor de față, printre cari erau și mulți enoriași ai bisericii „Amza“, al căror paroh a fost până eri, păr. Mihălcescu.

Clerul a intonat: „Pe stăpânul nostru“.

*

Solemnitatea s'a terminat la ora 1 jum.

SECȚIILE CULTURALE PE MARGINEA CONSFĂTUIREI DELA BUȘTENI

Era o veche durere a tuturor, constatarea că mișcarea culturală din țară și din Biserică nu se simțea nici cordusă și nici ajutată de forurile conducătoare. După zece ani de funcționare a secțiilor culturale încă nu se precizase cercul de atribuții, directivele urmărite, mijloacele de cari dispuneau și nici metodele de realizare. În diferite rapoarte cari justificau activitatea secțiilor culturale în fața adunării eparhiale, temeiul îl alcătuia înregistrarea ostenețelor și inițiativelor preoților râvnitori din diferitele eparhii, cari de altfel n'aveau din partea centrului decât povara împlinirii formelor și a corespondenței prin care se situau în subordine.

În chipul acesta centrele eparhiale n'au fost centre de radieră nici spirituală, nici culturală, ci numai administrative și economice. Secțiile culturale au rămas ceva orientat, căci nu li se punea la dispoziție nici fondurile, nici personalul necesar, pentru o lucrare în extensiune și adâncime. Neavând apoi un regulament de funcțiune, fiecare eparhie își croia planul său de lucru, neavând nici o legătură cu alte eparhii. Centrul activității culturale se strânge în jurul revistelor eparhiale, care nu oglindesc nici marea frământare a lumii, nici focul care mână spre o viață nouă. Gândul unei consfătuiri care plecând dela această realitate să găsească soluțiile cele mai potrivite, onorează pe inițiatori și pe toți referenții culturali.

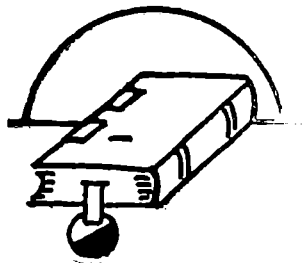
Am constatat, ca unul ce am asistat în tot timpul conferinței la debateri, că referenții culturali sunt oameni cu frumoasă pregătire

pentru rolul lor și am înțeles că dacă n'au făcut mai mult, pricina a fost în afară de posibilitățile lor personale. Așa se explică și faptul că și-au formulat încheerile lor sub formă de deziderate, deși în cea mai mare măsură înfăptuirea acestor deziderate urmează a fi realizate de ei.

S'a decis continuarea acestor consfătuiri pentru desăvârșirea lucrului început. Dacă s'ar realiza numai o parte din cele ce s'au discutat, ar fi mare lucru.

De pildă, dacă s'ar reuși a se tipări un monitor oficial al patriarhiei române, în care să putem urmări atât desfășurarea vieții administrative și economice a tuturor eparhiilor, cât și toate ostenețele pentru ridicarea culturală a poporului, fără a fi nevoiți a ne abona la 18 reviste eparhiale, ce folos ar fi?! În noua psihologie a colectivității românești se manifestă puternice tendințe de centralizare. Și organizațiile profesionale, și mișcările sportive și organizațiile tinerilor, ca cercetășia și străjeria au, sau tind către comandamente unice. Biserica nu poate rămâne fără grave prejudicii la metode depășite de multă vreme. Procesul de revizuire a rezistenței creștine la atacurile și germenii descompunerii sociale, se debate fără patronarea și fără garanția Bisericii. Este adevărat că nevoile momentului chiamă Biserica în câmpul luptei, dar ea cel mult răspunde și asistă pasiv, punându-se la remorcă, iar nu remorcând ea marile mișcări din sânul obștei creștine.

EC. G. COMANA.

O FRUMOASĂ ACTIVITATE PASTORALĂ (FIENI—DÂMBOVIȚA)

Se observă în ultimul timp pretutindeni atât la sate cât și la orașe, un puternic curent de reînnoire a spiritului evanghelic, o reînnoire a sentimentului religios și o frumoasă lucrare de răspândire a cugetării evanghelice în popor. Și aceasta, datorită în mare parte activității neobosite a preoților care au căutat să facă să se resimtă adevărata viață religioasă și morală dela un capăt la celalalt al țării.

Această mișcare de regenerare morală este cu atât mai mult bine venită astăzi când ateii, materialistii, indiferenții religioși și tot felul de rătăciți, caută prin toate mijloacele oculte de care dispun, să împiedice lupta pe care cei cinstiți și hotărâți o duc cu mijloacele credinței și religiei. Căci este constatat că religia a fost în istoria poporului românesc, acel element care i-a dat puteri să se lupte cu dușmanii săi.

Era nevoie de această mișcare astăzi când setea religioasă și dorul de cele sfinte se afirmă din zi în zi tot mai mult, astăzi când la fiecare moment ești asaltat de tot felul de întrebări puse de diferiți credincioși, unii pentru a-și satisface curiozitatea, iar alții pentru a se întări în credință și a se putea apăra în contra rătăcitorilor.

Preoții de astăzi, cu toate greutățile materiale prin care trec, adunați pe cercuri pastorale, au dat și dau lupta cea grea cu toți rătăciții vremurilor noastre, cari cer ca totul să le fie prezentat cât mai palpabil. Și lupta se dă cu mult succes pe de o parte datorită pregătirii corpului preoțesc de astăzi și pătrunderii spirituale de care sunt animați slujitorii Sf. Altar; iar pe de altă parte datorită faptului că preotul intrând în școala primară a făcut zid comun cu învățătorul pentru realizarea scopului dorit.

Și acolo unde Apostolii satului, preotul și învățătorul își înțeleg menirea. Biserica și Școala își afirmă puternic rostul lor în viața socială. Frumoasă unire a acestor elemente, preotul și învățătorul, cari știu să-și apropie

oameni vrednici, credincioși și hotărâți să lupte pentru binele neamului și pentru triumful credinței noastre strămoșești.

Aceste lucruri am putut constata în Comuna Fieni Jud. Dâmbovița, unde prin colaborarea oamenilor de bine, strânși uniți în jurul pastorului lor sufletesc, se vede multă dragoste de Biserică, de luminarea cărții și de muzică.

Duminică 25 Octombrie 1936, s'a ținut în comuna Fieni-Dâmbovița o înălțătoare ședință a cercului pastoral de sub președinția părintelui Toma Negoescu, la care a luat parte și neobositul, Prea Cucernicul Protoiereu al Circ. I-a Târgoviște, Alexandru Popescu-Hăbeni, care dorește să dea o cât mai mare dezvoltare și activitate cercurilor pastorale din județ.

În frumoasa Biserică parohială, care cu toată mărirea ei a rămas neincăpătoare față de mulțimea credincioșilor ce au avut dragostea să ia parte, s'a oficiat Sf. Liturghie de Prea Cucernicul Protoiereu Alex. Popescu-Hăbeni, înconjurat de preoții: Petre Popescu-Tâța, pensionar, Valeriu Popescu-Moroeni, Const. Rădulescu-Mănăstirea Viforita, Duță-Valea Leurzii și diacon C. Andreescu-Colanu. Răspunsurile au fost date de un cor compus din preoții cercului, cântăreți, studenți teologi și mai mulți tineri din comună.

Predica zilei a fost rostită de Părintele Octavian Popescu-Petroșița, care a arătat în chip minunat cari sunt pericolele ce încearcă să distrugă neamul și credința noastră strămoșească și anume: comunismul, sectarismul și scrierile pornografice. Iar părintele G. Iacobescu prin cuvinte frumoase și convingătoare a combătut concubinajul, cea plagă socială cu urmări nenorocite prin nesiguranța familiilor celor ce trăiesc astfel și creșterea în voia soartei a copiilor rezultați din astfel de uniri nelegitime.

Prea Cucernicul Protoiereu Alexandru Popescu-Hăbeni, un neobosit propovăduitor al cuvântului Domnului și un inițiator al actelor frumoase, arată prin cuvinte alese și mișcă-

toare care este legătura între trup și suflet și care este datorită omului de a îngriji și cultiva această parte divină care este în om, adică sufletul. Sufletul fără credință este ca o grădină părăginită care nu te atrage câtuși de puțin, pe când sufletul în care locuiește Hristos este ca o grădină bine îngrijită care desfătează privirea și veselește inima. Apoi a dat îndemnuri și sfaturi bune preoților cum să poată lupta împotriva imoralității și a altor boale care astăzi bântuie poporul. A îndemnat pe cântăreți să ajute pe preoți în misiunea lor pentru formarea de coruri religioase pentru împodobirea sfintelor slujbe bisericești. Iar credincioșilor le-a dat frumoase sfaturi de a face zid comun în jurul păstorului lor sufletesc, părintele Toma Negoescu, care prin calitățile Sfinției Sale face cinste Clerului Dâmbovițean.

Părintele Proistos Toma Negoescu, după ce mulțumește preoților care au răspuns cu toată dragostea chemării sale, arată în cuvinte simțite rostul cercurilor preoțești, cum și ascultarea ce trebuie să o dea credincioșii păstorilor lor sufletești și învățării Bisericii. Ziua de astăzi spune Cucernicia Sa este pentru mine, cât și pentru credincioșii mei, una dintre cele mai prețioase zile din viața noastră și pe care o vom proba primind în fapt bunele îndemnuri auzite. Apoi împarte credincioșilor mai multe cărți „Rugăciunile Tinerimii“, cum și diferite broșuri cu caracter religios moral.

După amiază, preoții cercului au ținut ședință intimă la care au luat cuvântul: Prea Cucernicul Protoiereu Alexandru Popescu Hăbeni, arătându-și mulțumirea sufletească de cele constatate în această comună și de activitatea frumoasă ce desfășoară cercul pastoral — Fienii. Părintele G. Brănișteanu-Târgoviște face analiza predicii și conferinței ce s'au ținut în Biserică. Părintele Vir-

gil Călinescu-Bela referindu-se la pericolul concubinajului, dă anumite date statistice și face mai multe propuneri de combatere.

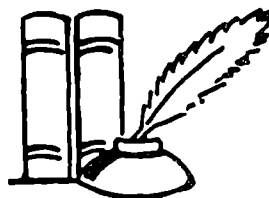
Partea frumoasă și de admirat a acestui cerc este constatarea că în această regiune a județului există un grup de preoți mai toți tineri și cu studii teologice, cari prin strânsa legătură sufletească, prin unirea și prin dragostea frățescă ce rezidă la temelia acestui cerc, cred că orice curente primejdioase neamului și Bisericii pe aci nu se vor abate și nu vor putea sfărâma solidaritatea și frumoasa lucrare în via Domnului.

Preoții din acest cerc au îndeplinit conștiințios și cu succes în toate privințele dorința Înaltului nostru Stăpân. Am văzut în Biserică elevii școlii primare în frunte cu directorul și învățătorii comunei. Cred că nu se poate o alianță cu mai multă siguranță de reușită. Amândouă aceste elemente care sunt cei doi îndrumători, cei doi luminători ai satelor noastre, au comun același ideal, care te face să prețuiești viața aproapelui ca și a ta și care te îndeamnă să porți de grijă celor slabi și nenorociți.

Nu e mai puțin adevărat că Biserica prin slujitorii ei a reacționat întotdeauna împotriva acestei nepăsări religioase, printr'o frumoasă și conștiințioasă împlinire a misiunii apostolice.

Cu toate acestea nu trebuie să uităm nici un moment că cercurile pastorale care au fost inițiate de Înalt Prea Sfințitul Patriarh, au dat în această mișcare unul din cele mai de seamă aporturi pe cari putem spune că le-a avut Biserica noastră după războiu, iar preoțimea noastră conștiință de datoriile ce rezultă din misiunea ei, a răspuns chemării sale pentru realizarea și propagarea acestui ideal frumos.

Preot CONST. RĂDULESCU
deservent al Sf. Mănăstiri-Viforîta

MĂRTURISIREA UNUI SECTANT¹⁾

Relativ la dreapta credință din Parohia Lăzărești, comunicată
de Pr. Anastase din com. Schitu-Golești-Muşcel

Cucernice Părinte,

„Subsemnatul vă rog să mă iertați de faptul că am părăsit credința cea bună acum trei ani, timp în care eu am fost amăgit de niște așa ziși creștini — tudoriști — cari numai creștini nu pot fi pentru credința lor și mai ales pentru faptele lor.

Și pentru că acum sunt cu totul convins de greșala și de păcatul ce am săvârșit, vă rog să mă iertați, și totodată vă făgăduiesc că nu voi lipsi dela Sf. Biserică și voi fi cu adevărat creștin cum am pomenit din moșii și strămoșii noștrii.

Vreau însă acum să vă povestesc cum m'au ademenit pe mine și cum ademenesc acești păcătoși și nelegiuți pe toți cei slabi, cari le ascultă cuvântul lor.

La început eram prea mult ajutat de aceștia în toate treburile și lucrul meu, și zi de zi îmi băteau capul să mă întorc la Dumnezeu.

Eu însă le-am spus în repetate rânduri că nu pot părăsi credința strămoșească, dar ei nu mă slăbeau zicând că nu este o părăsire a ei ci o complectare, prin care în mod precis voi avea mântuire.

Auzind eu că nu e vorba de părăsirea credinței strămoșești am început a le da ascultare, dar de îndată ce am început a-i asculta, au pus cu forța stăpânire pe mine, și vrând nevrând a trebuit să zic ca ei, căci altfel nu mă mai slăbiau; în toate zilele erau pe capul meu.

Încetul cu încetul în cursul săptămânii, când nu era slujbă la biserică — mă chemau la o casă și mă pisălogeau cât voiau și cum voiau; eu nu înțelegeam nimic din tot ce ei spuneau și niciodată nu am știut și nu am fost convins de ceea ce ei susțin.

După ce în zilele de lucru m'am dus aproape forțat la o casă unde se adunau ei, și după ce au văzut că eu am început să mă las lor, m'au oprit de a mai merge la biserică și de a mai sta de vorbă cu preotul.

Rând pe rând m'au silit a nu mai face sf. cruce și a nu mai primi nici o sfântă taină.

Eu pentru că apucasem de le făgăduisem că-i ascult și de rușinea satului care aflase de ră-tăcirea mea, nu m'am dus la biserică și am început a urma învățătura aceasta nouă.

Văzând că eu îi urmez în rătăcirea lor m'au pus a mă hotărî în legea lor, adică să mă jur că mă voi supune totdeauna fără șovăire lor.

Așa am făcut, și de atunci de 4 (patru) ori pe săptămână, veneau și mă luau cu forța de acasă, ca să merg la adunarea lor: Miercurea, Vinerea și Dumineca de 2 ori.

La aceste adunări ale lor iată ce se petreceau:

Țin mai întâi să spun din cine se compune adunarea aceasta.

În această adunare sunt cei mai stricați oameni ai satului meu și câțiva din satele vecine; toți sunt desfrânați, bețivi, hoți, șireți și șarlatani de n'am cuvinte să-i calific; femeile lor la fel sunt stricate în ultimul grad: majoritatea sunt bolnave de boli cari aduc alterarea minții și zăpăceala lor.

Aceștia vin la adunare adesea amețiți de păcatele ce săvârșesc.

În adunare, după ce se așează toți pe scaune lungi ca la cârciumă, se ridică vreunul din ei și spune că el vrea să proorocească în ziua aceea și începe să se prefacă; ba că plânge pe Hristos, ba că în acel moment Dumnezeu îl inspiră și-l învață ce să spună la ceilalți și începe și vorbește câte bazaconii îi trec lui prin minte, pe cari cei de pe scaune, nu le ascultă, ci fiecare se gândește cine știe unde, caută prin carte — căci toți au cărți și umblă prin ele tot timpul, alții stau de vorbă, altul moțâe, etc.

Deseori a fost nevoie de evacuarea camerei ca să se aerisească, din cauza necuviințelor.

Vorbitorul, ceea ce vrea să spună la ceilalți, spune dela el nu din carte, deși o are deschisă dinainte; iară când citește, nu citește tot, ci

¹⁾ Interesante documente pentru cunoașterea psihologiei sectare, de către preoțimea noastră.

lucrurile numai pe jumătate și numai ceea ce le convine lor, iar ceea ce nu le convine sare, ori trece mai departe.

Niciodată nu au cetit în adunare o pagină ori un capitol, ci de aici săreau în altă parte, de aci dincolo — citind din multe locuri câte puțin și merge mai departe, arătând, cum am spus numai frânturi de versete ca să dovedească rătăcirea lor. Ori de câte ori era vorba de preot săreau citatele. Ori de câte ori era vorba de Sf. cruce la fel făceau. Când era vorba de Biserică la fel. Am băgat de seamă că mai în urmă au înlocuit citațiunile din carte și anume unde scria Biserică ei citeau „casă“, unde scria preot ei citeau „presbiți“, unde era scris cruce, ei citeau „lemn“.

În odaia unde ne adunam era pe o masă un castron cu vin și câteva bucăți de pâine din cari luau și mâncau toți când plecau acasă.

Aceasta spuneau, că este Sf. Impărtășanie, din care se lua după plăcere, fiecare cât poftea, iară la sfârșit lua câte o femeie.

Taina mărturisirii o făceau în auzul tuturor, dar nimeni nu spunea drept, ci mai mult se laudau, că au activat pentru Hristos și că au simțit când a intrat Hristos în ei.

Înmormântarea o făceau ei, ducând mortul într'o surpătură de deal, aproape de o vâlcea. Pe drum cântau cântece ca cele de pe câmp, iar în loc de cruce la căpătâi nu puneau nimic.

Mai în urmă când și-au dat seama că o să se încurce și nu o să mai știe unde e îngropat unul, și o să bage altul peste el, au început a face la cap o movilă cât un mușuroi, ori puneau mai mulți bolovani.

Celelalte taine spuneau că le fac în duh și în adevăr.

Eu am întrebat odată de ce nu fac toate în duh și în adevăr, adică și împărtășirea și mărturisirea etc., pentrucă mie așa cum era, nu-mi plăcea — mai ales la împărtășire — căci se umbla necuviincios, din care cauză eu niciodată nu am gustat din ea.

Ei mi-au răspuns că nu trebuie să întreb nimic, ci să cred că așa a hotărît, un preot cate-risit (răspopit), — care este șeful lor — și deci așa trebuie să fie, căci altfel nu capăt mântuirea.

În câteva rânduri seara au stins lumina în odaia de adunare zicând „ca să se roage în liniște și ochii să nu mai vază nimic...“

În această odaie de adunare nu rare ori se petreceau necurătenii și păcate, căci adesea

dormeau aci atât stăpânul casei cu familia lui, cât și alți bărbați cu femei, etc.

În tot timpul eram îndemnați, ca să activăm și să mai aducem și pe alții în adunare, căci dacă vom aduna mulți, vom lua cu forța biserica satului și va fi a noastră și tot odată ni se va da bacșișuri dela centru (dela București). Țin iară să arăt că din când în când vine câte un trimis dela București și împarte bacșișuri la aceștia. Dar și acela este tot un stricat, căci ultima dată când a venit nu a împărțit drept, ci a dat cum a vrut el. Cât a stat aici (două-trei nopți), a dormit la o femeie desfrânată, și i-a dat ei mai mult decât se cădea, fapt ce a produs mare scandal în adunare; iară unii erau chiar să se lase, că nu le-a plătit cum se cade.

Din faptele lor, voi arăta numai câteva de acum, mai de curând:

Au pus sodă caustică pe iarba rezervei, ca să moară pasărilor, porcii și vacile cari vor paște.

Au sărit la preotul satului chiar în curtea bisericii și l-au lovit grav, crezând că-l face să plece din acel sat.

Locuitorul Nicolae Neagoe, cel care are casa de adunare, și-a însușit dreptul unui nepot al său, și nu vrea să i-l mai dea.

Locuitorul F. Iugulescu a închis în curtea sa puțul care era în marginea șoselei din care beau călătorii apă, ca să nu mai poată nimeni să ia apă, ci numai el. Puțul nu era făcut de el, ci de alți oameni.

Locuitorul N. Onofre a închis drumul din luncă.

Locuitorul N. Rolea s'a întins cu 2 metri în drum ca să închiză ușița altor locuitori.

Soția lui N. Rolea atât a terorizat pe un băiat al său, Traian (ca să se dea în legea lor, dar acesta nu a voit), încât de bătăi și de trai rău, s'a ofticit și a murit.

Pentru toate faptele lor au fost dați în judecată și au procese la tribunal.

Deocamdată numai acestea am așternut pe hârtie, dar multe alte răutăți și fărădelegi săvârșesc aceștia, pe cari mă voi sili să le însemnez și să le scriu iarăș când voi avea vreme și Dumnezeu mă va ajuta.

Sfârșesc rugându-vă, Cucernice Părinte, încă odată, ca să mă iertați de rătăcirea mea și vă făgăduesc că de azi înainte nu voi mai lipsi dela Biserică“.

GHEORGHE LIȚĂ

Com. Schitu-Golești Muscel

C R O N I C A I N T E R N A

C U L T U R A L E

IN SERVICIUL NEAMULUI

20 de ani conducător al ziarului „Universul“:
D-I. STELIAN POPESCU

Cuvântarea I. P. S. Patriarh Dr. Miron Cristea

Luând cel dintâiu cuvântul, după oficierea serviciului religios, I. P. S. Patriarh Miron Cristea, a rostit următoarele:

ROMÂNI! CREȘTINI!

Pe întreg întinsul țării noastre, nu poate fi un suflet de român cu mintea sănătoasă, cu iubire de neam și cu trupurile moși-strămoșilor săi absorbite de glia pământului românesc, și astfel — pe veci — legat de acest pământ și de soarta lui, — care să nu se încâlzească de ceea ce ne învață ziarul „Universul“ sub raport social, patriotic, dinastic, național și creștinesc, și de puterea motivelor, din cari combat curentele distructive, fie că le chiamă sectarism, stilism, iredentism, revizionism, marxism sau comunism.

Și ne-am bucura, dacă Ovreei dela noi — cari în România au găsit împrejurări mult mai prielnice decât în Canaan — nu ar mai spori aceste „isme“, dând dovezi că iudaismul nu se identifică cu comunismul.

Totdeauna, dar mai ales în deceniile ultime cari au scos mai la iveală aspirațiile românismului, „Universul“ a devenit „icoana zilnică a conștiinței noastre naționale“. În scrisul distinșilor săi muncitori, tot Românul simte „pulsăția de viață a neamului său“. Din slova lui tineretului zilnic își îmbogățește sufletul cu cele mai alese sentimente de nobil și neprihănit patriotism, care încinge toate vârstele poporului nostru cu legătura celei mai puternice solidari-

tăți. Iar această solidaritate a devenit azi cea mai imperativă necesitate cetățenească, care trebuie să oțelească sufletele și să întărească brațele tuturor pentru apărarea și păstrarea întregului nostru patrimoniu național, cu toate comorile lui, atât sufletești cât și materiale.

Ceea ce vedem, că se petrece astăzi între fiii unor țări de aceeași origină latină cu noi, ne convinge și mai mult, că solidaritatea noastră în jurul idealurilor amintite este astăzi suprema poruncă și sfântă îndatorire cetățenească a tuturor Românilor.

Nu detrag nimic din valoarea personală a distinșilor colaboratori ai „Universului“, când constat că ei au găsit meșteșugul de a auzi și înțelege glasul înaintașilor din morminte, înrudit cu ființa lor, de a-l trece prin prisma sufletească a etnicei lor obârșii; că și-au însușit arta de a-l interpreta fidel nouă, fiilor și strănepoizilor lor de azi. Ba din contră, tocmai în aceasta stă marea lor valoare; tocmai aceasta le-a câștigat încrederea întregii suflări românești. Iată dece — citind „Universul“ — toți câți ne iubim sincer țara și neamul, simțim la fel; găsim în slovele lui gândul nostru, dorința sufletului nostru: vedem în culele lui stindardul neamului. Astfel a devenit „Universul“ o indispensabilă și prea valoroasă școală de adevărată și curată educație cetățenească. La tribuna lui aleargă toți frunțașii vieții și ai scrisului românesc, să-și rostească cuvântul, să contribuie la educația fiilor țării; iară alții să asculte poveștele lor, să-și formeze convingerile, să-și întărească voința, ca la bine și mai ales la rău să fie străjeri neadormiți, gata de orice jertfă pentru binele țării.

Din milioanele acestora ne-am adunat astăzi la locul acesta o formidabilă mulțime, fără nisei un interes lăaturalnic de partid. Ca părinte sufletesc al ei și ca cetățean, talmăcesc simțămintele tuturor, exprimând celui ce de două decenii este în fruntea „Universului“, marelui român și bunului creștin, Stelian Popescu, mulțumită recunoștință, admirația, aderarea și încurajarea tuturor, pentru munca și priceperea, cu care a știut face din ziarul său și al nostru stindar-

dul neamului, ale cărui povețe sociale, naționale, creștinești și dinastice trebuie să fie stelele de conducere pentru tot Românul. În deosebi tot Românul este dator — nu numai a privi platonice spre acest ideal, la înălțimea zenitului său de azi — ci a activa zilnic, acolo unde trăește, la înfăptuirea reală a idealului românesc până la superlativul biruinței sale.

D-le STELIAN POPESCU!

„Ale Tale, dintru ale Tale“. Avântul masselor românești, pe cari „Universul“ le-a știut însuflă, fie-ți Domniei-Tale și tuturor colaboratorilor răsplata muncii neobosite, dar și îndemnul și inspirația de-a stărui și pe viitor în aceeași sănătoasă direcție: de-a propovădui iubirea de țară și de neam, iubirea de tron și dinastie, iubirea și alipirea dărză de biserica părinților, de combaterea tuturor curenților de destrămare și de abatere din acest drum croit de nemuritorii întemeietori ai României; și, în fine, de a propovădui și jertfa pentru „armata păcii“ dar — în caz de lipsă — și de apărare a țării și a patrimoniului ei național, ca în ea și pe viitor, atât Românii cât și cetățenii de alt neam — dar loial intrați în cadrul aspirațiilor ei și identificați cu interesele ei — să-și poată afla un trai cinstit și mulțumit, ca nicăeri aturea.

Trăiască „Universul“,

Trăiască vajnicul lui director, Stelian Popescu,

Trăiască toți colaboratorii lui,

Trăiască toți cititorii lui,

Trăiască presa română, care simte și scrie la fel,

Trăiască solidaritatea românească, creștinească și patriotică,

Trăiască cel chemat a conduce țara, călăuzit de acest ideal, M. S. Regele Carol II.

*

Inălțătoarea cuvântare a I. P. S. Patriarh, a fost subliniată de puternice aplauze și ovațiuni.

INAUGURAREA UNUI NOU AN de mișcare culturală în Capitală. Contribuția preoțimii

Pe ziua de... la primăria Municipiului, s'au adunat conducătorii ateneelor populare și toți cei ce se ocupă cu mișcarea culturală în Capitală, sub președinția d-lui Al. G. Donescu primarul general al Capitalei.

Au mai luat parte d. Mihail Berceanu, sub-

secretar de stat la ministerul domeniilor, p. c. preoți G. Georgescu-Silivestru și Stoica Ionescu, protopopii Capitalei, păr. Crețu, consilier delegat cu mișcarea culturală; d-nii prof. I. Chiriac, Sava Zamfirescu, Mihai Vulpescu, V. Georgescu, din partea primăriei și alții.

P. C. Păr. G. Crețu, consilierul delegat cu mișcarea culturală, a spus:

Municipiul și sectoarele s'au îngrijit în deosebi și de mișcarea culturală care s'a făcut și se face prin biserici și prin școli, și ele le-au ajutat în totdeauna în limitele posibilităților.

În această mișcare Municipiul nu face decât să ajute material, să dea sugestii și directive, să ajute unde e nevoie, cu conferențieri destoinici, și să completeze programul cu elemente artistice de valoare, acolo unde inițiativa locală nu e de ajuns și în general să coordoneze întreaga mișcare culturală din municipiu.

Toată nădejdea noastră în această mișcare e la conducătorii ateneelor, cari vin cu experiența și autoritatea d-lor câștigată prin o muncă îndelungată pusă în folosul mulțimii.

Noi am făcut un program de lucru până la 2) Dec. c.

Motivul pentru care am ales acel program e următorul: Curente subversive caută să distrugă tot ce a produs creștinătatea și civilizația: familia, patria, dinastia, credința strămoșească și tot ce a putut face față trecutului.

Opera aceasta criminală s'a deslănțuit cu toată furia în două țări. Spre a feri scumpa noastră țară de aceste frământări nenorocite, dorim să ne punem cu toții la muncă constructivă, pentru neam, dinastie, credință.

Arată apoi cum a întocmit programele șezătorilor, pentru ca să se dovedească de cât mai mult folos.

Am prevăzut ca fiecare șezătoare să-și înceapă programul cu lectura și explicarea unei pericope evanghelice de p. c. preoți cari se vor pune la dispoziție, fie personal, fie de cei pe care îi va desemna I. P. S. Patriarh.

Noi lăsăm toată libertatea ateneelor ca în afară de subiectele propuse de noi, să mai trateze și altele pe care le cred necesare întregirii culturii auditorului.

Facem apel la toți ca într'un gând și o simțire să lucrăm pentru a ne păstra tot ce ne-au lăsat înaintașii noștri și să contribuim la o reală propășire a culturalizării masselor,

spre a ajunge la nivelul la care alte popoare civilizate au ajuns.

Cuvântarea d-lui profesor Fr. Chiriac

D. prof. *Chiriac* arată gândurile cari au condus pe făuritorii programului de ședințe la atenee populare: ideea de patrie și preamărirea ei prin mărturiile de jertfă din trecutul nostru; ideea de familie și întărirea familiei românești cu scopul suprem al întăririi patriei; credința creștină ortodoxă, datinele și cântecele de Crăciun.

Propune ca fiecare ședință a ateneului să înceapă totdeauna cu o scurtă rugăciune sau cu o lectură evanghelică.

P. C. Pr. Dr. Bulacu, consilier cultural, spune: Preoțimea Capitalei luând cunoștință de programul de lucru al mișcării culturale, se simte mulțumită sufletește când vede că manifestările culturale cer explicarea Sf. Scripturi și încep cu temeiul evanghelic.

Ansamblul programului de activitate culturală prezintă un real progres pentru problema spiritualității creștine și cea națională, ce cadrează în chip firesc cu misiunea istorică a Bisericii.

Propune ca șezătorile să fie difuzate prin radio.

Anunță că I. P. S. patriarh Miron a fost dela început de părere ca preotul să meargă în orice colțuri ale orașului, printre muncitori, spre a le aduce cuvântul evanghelic, spre mângâiere sufletească. Astfel, propaganda comunistă și sectară va fi anihilată.

Cuvântarea d-lui Al. Donescu

D. primar general al Capitalei a spus:

Acțiunea de ridicare a nivelului cultural, pe care ați adus-o cu atâta pricepere și neîntrecută râvnă, nu poate să nu ne satisfacă în cel mai înalt grad. Vă felicit cu toată sinceritatea pentru munca ce depuneți fiecare în slujba culturii românești, contribuind la întărirea însuși a viitorului românesc.

Suntem într'un punct critic, când dușmanii își dau mâna, cu speranța că ne pot doborî. Trebuie prin urmare ca toate gândurile noastre, toată acțiunea noastră, să fie îndreptate într'un singur sens: apărarea patrimoniului nostru național.

Nici o clipă nu mai putem întârzia pe acest drum. Nici un efort nu trebuie neglijat. Țara

întreagă trebuie să fie blindată împotriva oricărei agresiuni.

Dar dacă pregătirea militară cade în sarcina armatei, rolul nostru al tuturor, al d-v. în special, este să organizăm puternica apărare a sufletelor.

Iată înalta datorie ce v'o incumbă momentul de față.

Rolul d-v. se ridică astăzi până la înalta misiune de a face educația națională a poporului.

Trebuie să creați din fiecare om un cetățean și din fiecare cetățean un român mândru de numele lui, mândru de țara lui, conștient de drepturile lui nediscutabile asupra fiecărei palme de pământ, dela Nistru până la Tisa și Marea Neagră.

Opera aceasta trebuie îndeplinită cu vigoare și perseverență. Municipiul București este hotărît să ia parte la ea cu toate puterile lui. Orice acțiune pornită în acest sens o voi susține și încuraja. D-v aveți însă datoria să dați cei dintâi exemplu, organizând o acțiune pe Capitala întreagă, în această direcție.

De acord cu ministerul de instrucție, putem provoca asemenea propagandă cu ajutorul ecranului, creind filme în care să se desfășoare în imagini tot trecutul nostru sbuciu-mat, toată jertfa strămoșilor noștri care ne-au dat România de astăzi în veci mărită și unită.

DELEGAȚIA CONSILIULUI INTERNAȚIONAL AL FEMEILOR LA PATRIARHIE

Cu o deosebită solemnitate au fost primite de I. P. S. S. la palatul Patriarhiei, delegatele Suediei, Norvegiei, Danemarcei, Franței, Americii și Angliei.

Doamnele au sosit la ora 12. După ce au vizitat sf. biserică a Mitropoliei, au fost conduse în sala mare, unde I. P. S. Patriarh însoțit de un sobor de preoți, protoierei ai capitalei și întreg corul Sf. Mitropolii, a luat loc pe scaunul patriarhal, de unde a binecuvântat asistența.

D-na Alexandrina Gr. Cantacuzino a adus omagiul consiliului național al femeilor române înalt Prea Sfinției Sale, întrucât nici o activitate, mai ales de ocrotire a femeii și copilului, nu se poate înfăptui fără binecuvântarea aceluia ce ne păstorește sufletul. De aceea

și d-nele delegate au venit să aducă salutul lor respectuos Înaltului Ierarh al Bisericii române.

Înalt Prea Sf. Sa Patriarhul dr. MIRON CRISTEA a răspuns, că socotește rolul femeii ca cel mai important dintre toate, căci ne trebuie mai mult ca oricând *mame* și *soții* vrednice. Cere ca femeile din toate părțile să aibă grijă de surorile lor în nevoi, care luptă pentru a câștiga bucățița de pâine. În afară de aceasta, iubirea fiească nu poate

să vie decât din sufletul femeii, de aceea ocrotirea copilului și educarea lui este cea mai firească îndatorire a femeii. A o neglija în contul altor chestii, ar fi o *crimă socială*. Pentru acest scop binecuvintează pe delegate.

După aceea I. P. S. S. a stat de vorbă cu fiecare conducătoare de delegație, apoi corul a cântat câteva bucăți minunate.

La ora 6 d. a., d-nele delegate au fost primite de d-na Tătăărăscu.

I. P. S. Patriarh înconjurat de înaltul cler cu prilejul vizitei consiliului internațional al femeilor la Patriarhie.

MIȘCAREA CULTURALĂ MISIONARĂ A ÎNTREGII BISERICI.

Conferința preoților consilieri culturali eparhiali din țară, la Bușteni

ZIUA I-a

La Căminul preoțesc din Bușteni s'a ținut conferința consilierilor eparhiali culturali din țară, având ca scop studierea temelor de actualitate din domeniul cultural-misionar și de educație creștină a tineretului din școlile de toate gradele. Întregul program de lucru a avut aprobarea I. P. S. Patriarh, ca președinte al

Consiliului Central Bisericesc, în legătură cu directivele cărui lucrează toate consiliile eparhiale din țară.

Lucrările s'au început cu un serviciu religios la biserica din Bușteni, oficiat de părintele Virgil Godeanu, parohul local. Cucernicia Sa a rostit cu acest prilej o frumoasă predică, în care arată importanța consfătuirii față de evenimentele actuale.

Ședința publică s'a deschis în localul școlii primare din Bușteni, sub președinția preotului P. Vintilescu, profesor universitar, delegat în acest scop de I. P. S. Patriarh până la venirea

părintelui decan I. Mihălcescu, reținut în Capitală de o altă misiune urgentă în legătură cu Sfântul Sinod și Ministerul Instrucțiunii.

Au fost prezenți 12 consilieri culturali eparhiali din țară și anume: Dela arhiepiscopia Bucureștilor, părintele M. Bulacu; dela episcopia Râmnicului, părintele D. Cristescu; dela episcopia Buzăului, părintele D. Vlad; dela episcopia Argeșului, părintele Aurel Popescu; dela episcopia Tomisului, diaconul T. Drăgulescu; dela arhiepiscopia Iașilor, părintele N. Cornea; dela episcopia Romanului, părintele I. Vornicel; dela episcopia Hușilor, părintele G. Sușnea; dela episcopia Dunării de Jos, părintele P. Savin; dela episcopia Aradului din Mitropolia Ardealului părintele Gh. Ciuhandru; dela arhiepiscopia Chișinăului și Mitropolia Basarabiei, părintele Vladimir Burjakovschi; dela episcopia Cetății Albe, părintele N. Madan. Biroul a fost alcătuit prin desemnarea a doi consilieri culturali, ca secretari și anume: părintele M. Bulacu dela București și părintele Aurel Popescu dela eparhia Argeșului.

La deschidere au asistat d-nii generali Manolescu și Negreanu, doamna Alexandrina Cantacuzino, președinta societății ortodoxe naționale a femeilor române, d. avocat Popescu Tudor, d. primar al comunei Bușteni, d-nii învățători locali și alți mulți preoți și profesori din Capitală.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de părintele președinte prof. P. Vintilescu, care a relevat importanța conferinței consilierilor referenți ai secțiilor culturale dela eparhii, ce constituie un eveniment însemnat pentru misiunea bisericii. Consilierii culturali reprezintă resorturile funcțiunii celei mai de actualitate a sacerdoțiului creștin. Chemarea culturală a bisericii este de a cultiva, promova și dirija spiritualitatea obștei românești, creind o cultură creștină ortodoxă. Consilierii culturali vor avea să examineze condițiunile generale ale vieții și cele speciale ale bisericii, metodele și mijloacele cele mai urgente ca apostolat al momentului, precum și organizarea acțiunii culturale a bisericii, folosind și apostolatul laic.

D-na *Alexandrina Cantacuzino* își exprimă bucuria când vede o asemenea consfătuire a preoților, cu resorturi de seamă în serviciul bisericii noastre. Arătând faptul că ne găsim la o răspântie grea și că tineretul român este suferind moralicește, socotește că este bine ca întreaga viață românească, să aibe în vedere pri-

matul spiritualității creștine, punând mai presus de orice tentații de ordin anarhic, Sfânta Cruce cu imperativele ei. Cere concursul preoțimii ortodoxe române, la renașterea tradițiilor sufletești ale Neamului, pentru ca biserica să conducă și mai departe sufletul poporului nostru.

D. *general Manolescu* salută preoțimea, ale cărei preocupări de seamă sunt în directă legătură și cu educația tineretului român. D-sa a dat lămuriri cu privire la fondul creștin, pe care serviciul organizațiilor cercetășești, străjerești și premilitare îl au în planul lor de lucru. Nu biserica trebuie să se încadreze cu acțiunea ei în serviciul O. E. T. R., ci acțiunea acestor organizații ale tineretului, se încadrează în sistemul de educație al bisericii.

Părintele Consilier Mihail Bulacu evocă rodnică acțiune pe care biserica ortodoxă română a săvârșit-o în trecut pentru închegarea unității sufletești și a adâncirii ideii naționale prin operele cultuarle ce a săvârșit, arătând orizontul larg de lucru, ce se deschide astăzi bisericii, într'o vreme când cel mai primejdios război sufleteș tinde să distrugă liniștea și tradițiile sănătoase ale poporului nostru. Sărbătorind în anul acesta centenarul întemeierii seminariilor teologice, sub marele ierarh Grigore al IV-lea Miculescu, Mitropolitul Ungro-Vlahiei, care a adus cu sine duhul ortodoxiei din Sfântul Munte în mănăstirile și în școlile noastre teologice, ca și în masele populare ale credincioșilor, prin traducerea și tipărirea în limba română a frumoaselor scrieri ale Sfinților Părinți, înțelegem datoria cea mare pe care o avem de a continua și mai departe lucrarea culturală a bisericii noastre, în acest duh sănătos ce a pregătit România Mare de astăzi. În fața primejdiilor actuale, de a se sfărâma unitatea sufletească a credinței religioase a poporului nostru, prin tot felul de secte religioase, ca și de a se submina morala creștină a vieții noastre publice și particulare, suntem datori să lucrăm cu tot zelul și cu tot optimismul în serviciul bisericii, ducând mai departe cu izbândă îndrumarea sufletească a poporului român.

Părintele președinte P. Vintilescu a închis ședința de deschidere, anunțând ședința de lucru după amiază, la căminul preoțesc din Bușteni.

C.

Conferința consilierilor eparhiali culturali din țară s'a continuat și în ziua a doua la căminul preoțesc din Bușteni, sub președenția părintelui

profesor I. Mihălcescu, decanul facultății de teologie din București.

P. C. Sa explicând motivele ce l-au reținut în prima zi la Ministerul Instrucțiunii, cu o delegație din partea Sf. Sinod și a facultății de teologie, a mulțumit părintelui profesor P. Vintilescu pentru prezidarea primei zile de lucru și a salutat cu toată bucuria sufletească adunarea într'un număr așa de mare a consilierilor eparhiali culturali din țară, în jurul unui program de actualitate pentru problema culturală și misionară în genere a bisericii.

Cu acest prilej P. C. Sa a dat importante lămuriri privitoare la dispozițiunile luate de Ministerul Instrucțiunii în ceea ce privește creierea de capele religioase pe lângă toate școalele secundare din țară și în genere asupra bunăvoinei arătată de d. Ministru al Instrucțiunii în ce privește sprijinul așezămintelor teologice pentru pregătirea candidaților la preoție.

Înainte de a se trece la continuarea ordinii de zi, s'au citit de către comisiune dezideratele propuse de membrii conferinței, dându-li-se aprobarea în întregime. După aceasta s'a trecut la tema din program despre „*Secte și misionarism*“.

Asupra sectelor și în special asupra propagandei stiliștilor, ca și asupra mijloacelor misionare de remedierea acestor atacuri sectare, au luat cuvântul următorii P. C. consilieri: părintele C. Nonea (Iași); părintele Aurel Popescu (Argeș); părintele G. Ciuhandru; părintele Vl. Burjacovschi (Chișinău); părintele profesor G. Comana (București); părintele diacon T. Drăgulescu (Constanța); părintele I. Vornicel (Roman) și părintele M. Bulacu (București).

În timpul dezvoltării acestei teme, a sosit de la Predeal d. Stelian Popescu, directorul ziarului „Universul“, care, aflând de o conferință cu caracter cultural-misionar, după cum s'a exprimat d-sa, nu putea să nu vină în mijlocul preoțimii să vadă interesul pe care-l depune pentru marile probleme bisericesti ce interesează și națiunea română.

D. Stelian Popescu și-a exprimat bucuria, că vede preoțimea adunată să studieze un program cu teme așa de importante pentru viața spirituală a poporului. D-sa atrage atenția asupra pericolului sectar și comunist în Spania, care nefiind luat în seamă la timp de stat și neprevăzându-i consecințele, a ajuns la situația dezastruoasă de astăzi. *Statul nostru trebuie să înțeleagă primejdia sectară și să sprijinească bi-*

serica în combaterea sectelor. De aceea d-sa este mulțumit când vede că problemei misionarismului i se dă atenție deosebită în programul acestei conferințe. Iar predicatorii sectari și în special agitatorii stiliști trebuie oprți de organele statului.

D-sa a urât deplină izbândă lucrărilor acestei conferințe și a promis a sta și mai departe la dispozițiunea bisericii strămoșești cu tot sufletul în misiunea ei, menținând și pe mai departe o pagină săptămânală a ziarului „Universul“, dedicată poporului cu subiecte scrise de reprezentanții și scriitorii bisericii.

Părintele președinte I. Mihălcescu a adus elogiase mulțumiri d-lui director Stelian Popescu, pentru tot sprijinul pe care întotdeauna l-a dat cu cuvântul și cu fapta bisericii noastre strămoșești.

După amiază, înainte de continuarea conferinței, toți membrii au fost invitați de d-na Alexandrina Cantacuzino să viziteze istoricul palat pe care-l are din bunici la Bușteni.

Conferința a continuat sub președenția părintelui I. Mihălcescu cu aceeași ordine de zi. Părintele D. Cristescu dela R.-Vâlcea face o expunere asupra activității pastorale și culturale misionare pe care clerul din Oltenia o desfășoară sub conducerea P. S. Episcop Vartolomei.

Părintele consilier M. Bulacu reconstituind elementele dezideratelor exprimate de membrii conferinței, formulează și citește dezideratele ce sunt aprobate de întreaga conferință. O parte din deziderate a continuat tema din ziua I-a, iar celelalte s'au concentrat în jurul problemei misionare.

A. **Învățământul religios în școala primară.**

S'a cerut:

1) Să se întocmească un regulament pentru stabilirea raporturilor de activitate în școala primară între învățători și preoții cateheți, pentru aplicarea articolului 61 din legea învățământului primar, dându-se norme asupra atribuțiilor respective.

2) Autoritățile bisericesti centrale să se sesizeze de programa analitică a învățământului primar publicată în anul curent de Ministerul Instrucțiunii care reproduce programa Sf. Sinod din anul 1935 și să ceară înlocuirea acesteia cu programa ultimă aprobată de Sf. Sinod, cu adaptările necesare.

3) Manualele de religie pentru curs primar să

aibe aprobarea Sf. Sinod pe lângă examinarea legală a Ministerului Instrucțiunii. Confecționarea și alcătuirea manualelor de religie să se facă în condițiuni superioare de tehnică și material și populare ca preț.

În legătură cu manualele proprii de religie, se constată necesitatea editării unei Biblii ilustrată pentru copii și tineret.

4) Pentru materialul didactic și intuitiv sub raport religios, solicităm întemeierea unei edituri centrale, iar până atunci să se folosească materialul existent dela eparhiile ce au lucrat (Chișinău, etc.).

5) Pentru perfecționarea cateheților în ceea ce privește predarea învățământului religios, să se introducă conferințele catehetice cu program teoretic și practic pe protopopiate în fiecare eparhie. La aceste conferințe să se facă apel pentru participarea și colaborarea corpului didactic primar.

6) Pentru educația religioasă morală din școlile primare sunt necesare următoarele:

a) Participarea regulată a elevilor sub conducerea corpului didactic la serviciul divin din biserică, în Duminici și sărbătorile legale.

b) Formarea de coruri religioase bisericești cu elevii, conform prevederilor legii.

c) Mărturisirea și împărtășirea elevilor la cele două mari posturi, asigurându-li-se câte două zile pentru aceasta la fiecare post.

d) Creierea unei literaturi religioase-morale pentru copii și popularizarea în toate eparhiile a revistei „Duminica Copiilor“.

7) Controlul învățământului religios să se facă în cadrul prevederilor din art. 33 din Legea de organizare bisericească. Sfântul Sinod este rugat să dea norme precise pentru aplicarea legii, creindu-se posturile necesare, recunoscute și salarizate de Ministerul Instrucțiunii publice.

8) Înlăturarea învățătorilor sectari și minoritari din comunele ortodoxe române.

9) Respectarea repausului duminical și a sărbătorilor din partea organelor Ministerului Instrucțiunii, atât în ceea ce privește examenele, cât și în ceea ce privește conferințele și alte adunări ale corpului didactic ori ale elevilor în acest timp.

B. Școlile de ucenici.

1) Este necesară legiferarea obligativității învățământului religios pentru ucenici în cadrele cele mai largi posibile și temeinice, deoarece este vorba de educarea creștină și națio-

nală a tineretului muncitoresc, tot atât de util vieții românești, pe cât este de expus propagandei anarhice.

2) Să se instituie posturi bugetare de cateheți spre a se crea elemente pregătite și devotate ca timp acestei misiuni.

3) Biserica și Statul să se îngrijească atât de programa analitică corespunzătoare scopului, cât și de acordarea pe cale de gratuitate a manualelor și a unei specifice literaturi religioase morale.

C. Școlile de cântăreți.

1) Uniformizarea programei analitice și a regulamentului de reorganizarea școlilor de cântăreți pe timp de patru ani în toate eparhiile bisericii.

D. Învățământul normal.

1) Creierea unor cursuri speciale de muzică religioasă bisericească la ultimele clase ale școlilor normale, pentru ca învățătorii să poată alcătui coruri cu elevii cursului primar și să le poată conduce la biserică în timpul Sfintei Liturghii.

E. Învățământul religios în liceele obișnuite, industriale și școlile comerciale.

1. Rugăm Sfântul Sinod să ceară Ministerului Instrucțiunii reîntregirea orelor de religie la clasele cursului superior, pentru a avea câte două ore de fiecare clasă, cum s'a făcut și la școlile normale.

2) Să se alcătuiască de urgență programa analitică religioasă la liceele industriale și comerciale, organizate prin noua lege, respectându-se același principiu, ca fiecare clasă să aibe două ore de religie.

3) În ce privește educația religioasă morală în școlile secundare, cerem aplicarea prin analogie a măsurilor indicate la cursul primar. Deasemenea se recomandă creierea unei literaturi speciale pentru tineretul școlar, popularizându-se în școli revista „Tinerimea creștină“, care-și va extinde colaborările.

4) Profesorii de religie îndeplinind o parte din misiunea didactică rezervată episcopului și delegaților săi, sunt îndatorați să respecte toate îndatoririle canonice, în care intră și dependența de chiriarhul locului.

5) Inspectorii învățământului religios pentru școlile secundare, cerem a fi numiți numai din-

tre preoții profesori, de către Ministerul Instrucțiunii, în înțelegere cu Sfântul Sinod. În eparhii inspectarea învățământului religios se va face de persoane competente numite de P. S. S. Chiriarihi. Este necesar un regulament normativ cu privire la aplicarea art. 33 din legea de organizare bisericească privitor la controlul învățământului religios în genere.

6) Conferința consilierilor culturali ia cunoștință cu mulțumire de aprobarea Ministerului Instrucțiunii, ca școlile secundare să aibă câte o capelă pentru serviciul religios al elevilor și stăruiește ca această hotărîre să se execute cât mai neîntârziat în toate ținuturile țării.

7) Orele de educație din cursul superior al școlilor secundare să fie încredințate profesorilor de religie spre a avea câte două ore la fiecare clasă, ca și mai înainte, complectând astfel instrucția religioasă cu educația morală creștină. Aceasta până când Ministerul Instrucțiunii va introduce câte două ore de religie pentru fiecare clasă.

8) Să se interzică școlilor minoritare de a înscrie elevi de confesiune ortodoxă (având naționalitate română).

F. Invățământul seminarial și teologic.

1. Înălăturarea profesorilor ce nu sunt creștini practicanți dela seminariile teologice.

2. Preoții profesori de celelalte obiecte de studiu în afară de religie să fie numiți de preferință la seminariile teologice.

3. Pentru normalizarea vieții spirituale în școlile de pregătirea candidaților la preoție în seminarii și facultățile de teologie, este necesară menținerea legăturilor canonice.

4. Studenților teologi să li se dea posibilitatea să-și facă educație în internate teologice cu local încăpător și organizate cu tot personalul de spirituali necesari și bine pregătiți.

5. Candidații la preoție, licențiați în teologie, vor prezenta la hirotonie pe lângă diploma de studiu și certificatul direcțiunii internatului teologic de conduita avută în timpul celor 4 ani de studii, cu mențiunea și a participării la lucrările de teologie pastorală, liturgică și catehetică.

G. Misionarismul și sectele religioase.

1. Intemeierea unei edituri centrale creștine pe lângă Sf. Patriarhie, care în afară de secția institutului biblic, trebuie să aibe și secția mi-

sionară, secția pedagogică școlară și secția colportagiului. Această editură centrală poate asigura imprimarea în cele mai bune condițiuni calitative, prin autori selecționați din toată țara cu premii, și cele mai populare prețuri, oferind și un considerabil număr pentru distribuire gratuită, avându-se în vedere posibilitatea unui tiraj cât mai mare. Tipografiilor eparhiale le rămâne de imprimat materialul ce are caracterul local eparhial și nu s'ar putea generaliza în toate eparhiile.

2. Popularizarea revistei „Misionarul” dedicată problemei misionare, la toate parohiile din țară, ca ghid perfecționat pentru preotul parohiei, care este cel dintâi misionar.

3. Colaborarea cât mai largă a tuturor condeilor alese din toate eparhiile la „Pagina bisericii” dela ziarul „Universul”, ce străbate zilnic masele mari ale poporului tuturor satelor țării noastre.

4. Reorganizarea integrală a redacției revistei „Biserica ortodoxă română”, care în ultimul timp dedică mai toate articolele secției istorice. Pe lângă secția istorică, preoțimea este interesată și de creștinismul practic, cu latura pastorală catehetică și liturgică ca și de disciplină exegetică biblică, — dogmatică, morală, și altele. În asemenea condițiuni preoțimea ar avea în această revistă cel mai actual mijloc pentru orientarea ei în toate ramurile de progres și de aprofundarea chestiunilor teologice. Deasemenea la cronică internă să se oglindească mai mult viața religioasă a bisericii în timpul de față, menționându-se toate realizările pozitive din cuprinsul fiecărei eparhii, pentru ca preoțimea să fie și informată și bine stimulată la toate realizările posibile în misiunea bisericii.

5. În ce privește problema stilismului, statul trebuie să vină în ajutorul bisericii, oprind agitatorii profesioniști și călugării vagabonzi dela această propagandă.

Indrumările sătenilor față de erorile stilismului, pot fi imprimate, multiplicare și popularizate în toate satele țării cu sprijinul și prin organele Ministerului de Interne, intrându-se și pe calea aceasta în serviciul ordinii publice.

6. Modificarea legii cultelor în ceea ce privește articolele ce înlesnesc propaganda sectară și trecerea cu ușurință a credincioșilor noștri la secte și chiar la ateism, ca și la abrogarea deciziei ministeriale din 1933 privitoare la sectele religioase.

7. Reînființarea posturilor de preoți misio-

nari la fiecare eparhie, trecându-se iarăși în bugetul Ministerului Cultelor.

8. Imprimarea unei biblii pentru popor, — pe un preț de popularizare, — având bine îndrumate locurile folosite de sectanți în interpretarea lor tendențioasă.

9. Folosirea tineretului teologic ce nu poate găsi imediat plasament la parohii, — în serviciul misiunii de propagandă și aprecierea acestei lucrări voluntare în preferirea la hirotonii pentru parohiile mai de seamă.

10. Folosirea în propaganda misionară a studenților facultății de teologie, academii teologice și a elevilor seminariilor teologice în eparhiile respective, ca exercitări de practică misionară.

11. Ministerul Cultelor să treacă în fiecare an în buget numărul necesar de noi posturi de preoți, sporindu-se numărul parohiilor și al personalului ajutător.

12. Conferința consilierilor culturali roagă autoritatea bisericească centrală, a se ocupa de chestiunile acestea ce au fost găsite utile și necesare și de a se înființa un serviciu statistic special despre cler, populație și despre viața religioasă și culturală din întreaga patriarhie, dându-se curs și studiilor statistice speciale pentru verificarea stărilor existente și pentru îmbunătățirea condițiilor de viață religioasă, morală și culturală din întreaga biserică.

H. Biserica și educația tineretului.

1. Acțiunea educativă a serviciului O. E. T. R. în ideologia sufletului românesc, urmărește educația tineretului spre a fi folositor țării și devotat Tronului.

I. Regulamentul pentru secțiile culturale eparhiale.

Pentru precizarea mai de aproape a atribuțiilor și mijloacelor de activitate ale secțiilor culturale eparhiale, este necesară întocmirea unui regulament special, care să normeze activitatea cât se poate de uniformă a secțiilor culturale eparhiale.

În acest scop e necesar ca în acord cu mulțimea și importanța problemelor și lucrărilor acestor secții, să se asigure bugetul necesar, precum și sporirea potrivită a personalului de lucru în centrul și cuprinsul fiecărei eparhii. Regulamentul în chestiune să-l proiecteze secția culturală a Consiliului Central Bisericesc, cu

ascultarea consiliilor respective ale secțiilor culturale eparhiale.

Părintele președinte *I. Mihălcescu* aduce mulțumiri și elogiul tuturor consilierilor prezenți pentru dragostea și zelul cu care au lucrat în elaborarea acestor reale și simțite deziderate. Conferința își exprimă recunoștința, atât față de părintele decan *I. Mihălcescu*, cât și față de părintele profesor *P. Vintilescu*, ce au prezidat succesiv lucrările acestei conferințe. Conferința stăruiește ca părintele decan să prezinte personal aceste deziderate la *I. P. S. Patriarh* spre a le lua în deliberare și aprobare, opinând deasemenea ca aceste lucrări în conferință să se continue pentru formarea regulamentului tot la căminul din Bușteni pentru zilele de 2, 3 și 4 Decembrie a. c.

Consilierii prezenți și-au exprimat nădejdea, că părintele decan *I. Mihălcescu* care a binemeritat din partea bisericii pentru misiunea culturală ce a desfășurat-o prin facultatea de teologie, în curând va fi ridicat la treapta arhieriei, pe care o poate cinsti cu prestigiu și deplină competență.

PROFESORUL IOAN POPESCU-PASĂREA A FOST SCOS LA PENSIE.

De patruzeci și patru de ani profesor de psaltichie la seminarul „Nifon Mitropolitul” de treizeci și șase de ani la seminarul „Central”, și de câțiva ani la academia de muzică religioasă, — se învățase lumea bisericească cu dânsul și mulți preoți și cântăreți din țară nu le vine să creadă că profesorul lor, Pasărea, — adevărat apostol în meseria lui, muzica psaltică tradițională, — a fost scos la pensie. Autor al atâtor cărți de muzică bisericească: „Principii”, „Cântările vecerniilor”, „Cântările utreniilor”, ale „Penticostarului”, „Triodului”, „Crăciunului”, la „Te-Deum, înmormântare”, etc., ale „Liturgiilor”, armonizate și omofonice, „Podobii, tropare” etc., „Catavasierul”, „Cântări școlare, populare”, „Idiomelarul”, etc., la toate stratele bisericilor din România și în toate seminariile și școalele de cântăreți din țară sunt semănate cărțile scrise de dânsul. Și totuși la 65 de ani — atâta are, — înfățișarea-i e atât de sănătoasă și optimistă, de parcă acum vrea să înceapă muncă nouă. Dela seminarul „Central” legea limitei de vârstă l-a înlocuit cu un elev al lui, pr.

Costea. La seminarul „Nifon“ eforii așezămintelor îi dăduseră delegație să continue profesoratul, dar... abia peste trei luni a fost înlocuit..

— Și acum ce-aveți de gând să mai faceți d-le profesor?, l-am întrebat, deunăzi, întâlnindu-l la Ministerul de Culte, unde se interesa de soarta unor cântăreți.

— Crezi că n'am ce face, dragă?, îmi răspunde „pensionarul“, jovial și binevoitor ca totdeauna. Eu mă rog lui Dumnezeu să-mi dea zile cât de multe ca să mi-le consacru împlinirii marului meu ideal: înălțarea sub toate raporturile a clasei cântăreților stranei. Consider rolul lor drept o misiune morală, artistică și culturală în popor și voi lupta din toate puterile, ca școalele de cântăreți să fie reorganizate în scopul de a da buni artiști religioși și misionari morali bisericii ortodoxe și neamului românesc. Și mai am o țintă, pe care nu doresc să mor înainte de-a o fi ajuns: vreau ca în fiecare sat din România, ca și în toate orașele, să ființeze câte un cor religios-popular, format din copiii de școală și condus de cântărețul de strană. Aceasta e dorința cea mai fierbinte a sufletului meu..

Ochii „pensionarului“ se aprinseseră în adânc și fața-i iradia de satisfacție anticipată. „Nai-vul“ acesta, care s'a lăsat de literatură (a scris și poezii, și-o piesă: „Viața la țară“), de pictură (are un tablou-minune lucrare proprie), de avocatură (a și pledat cu succes la bară), de politică (a fost și senator 4 ani) și s'a apucat de... organizarea dascălilor de biserică, părea că-și vede înainte-i dorința realizată... Și cine crede cu tărie cum mi-se pare a crede acest apostol al stranei, are toate șansele să isbutească.

M. Predescu.

TEXTE BIBLICE POTRIVITE PENTRU STRAJERIE

Aducând mica mea contribuție, în cursul unui an școlar, la opera cea mare a educației tinerețului, prin directiva chiar a M. S. Regelui Carol al II-lea — straja țării — cetind și explicând și eu textul biblic, la ceremonialul ridicării pavilionului, dela școala primară Slon, jud. Prahova, doresc ca cercetarea și experiența mea să folosească și altora: fie fraților preoți, cari au asemenea ocaziune, fie colegilor învățători — căci și eu sunt învățător — când lipsește preotul de la acest ceremonial, expunând mai la vale textele ce le-am găsit mai potrivite, pentru asemenea ocaziune.

Este foarte folositor, ca acel care citește și explică textul biblic, să fie pus în curent cu scăderile — greșalele cele mai obișnuite la străjerii respectivi, pentruca textul biblic să cuprindă învățătură, tocmai în acea direcțiune.

Pe toți trebuie să-i preocupe în special faptul, ca să se poată infiltra în sufletul fiecărui străjer *dragostea* aceia *creștinească*, care să se reverse din întreaga ființă a străjerului, prin toate manifestările lui, citind și explicând unul din textele: Romani XIII₈, Galateni V₁₄, Coloseni III₁₄, I Timotei I₅ și I Ioan IV₂₀.

Se pot aduce și preciziuni asupra *calităților dragostei*, cu textele: I Corinteni XIII₄ și I Ioan III₁₈.

Când sunt certuri și poate și bătăi între străjeri, se pot povățui că *fiecare să se poarte cu altul, așa precum și el ar vrea să se poarte altul cu el*, cetind și explicând unul din textele: Matei VII₁₂, Luca VI₃₁ și Romani XIII₈ și că bine ar fi *ca din purtările lor—ale străjerilor— să se vadă sfaturile cele bune ale învățătorilor lor*, cetind și explicând textul: Evrei VI₇₋₉.

Pentru a *înlătura mânia* dintre străjeri, este bine a se ceti și explica unul din textele: Romani XII₂₁ și Efeseni IV₂₆.

Pentru a se evita *răsunarea* între străjeri, este bine ca să se citească și explice unul din textele: Romani XIII₁₉ și I Petru III₉.

Adâncindu-se mai mult învățătura creștină în această direcțiune, trebuie sfătuiți străjerii, *ca să ierte, pe cei cari le greșesc*, citindu-le și explicându-le unul din textele: Matei VI₁₄, Marcu XI₂₆; ba încă chiar *să răsplătească cu bine, răul făcut de cineva*, citind și explicând unul din textele: Matei V₁₄, Luca VI₂₇, I Tesaloniceni V₁₅ și III Ioan I₁₁.

În anotimpul primăverii, când pădurea și lunca sunt atât de atrăgătoare și pentru străjeri, făcându-i să-și cam uite de datoria de a învăța, trebuie să li se atragă atențiunea, că *cei cari nu muncesc, nu merită nici să mănânce*, citind și explicând textul: II Tesaloniceni III₁₀, povățuindu-i încă să se ia la întrecere în învățatul lecțiilor și scrisul temelor, *căci mulți dintre cei dintâi pot fi pe urmă și cei de pe urmă întâi*, citindu-li-se și explicându-li-se unul din textele: Matei XIX₃₀, Marcu X₃₁, Luca XIII₃₀; deasemenea că trebuie să învețe întotdeauna, căci nu se știe în ce zi vor fi ascultați (*priveghiați*), citindu-li-se și explicându-li-se unul din textele: Matei XXV₁₃ și Marcu XIII₃₃.

Dacă se întâmplă *furturi* între străjeri, vor fi

povățuiri să-și mărturisească singuri greșeala, căci nu este faptă, care să nu se vădească, citindu-le și explicându-le unul din textele: Matei X₂₆, Marcu IV₂₂ și Luca VIII₁₇.

În legătură cu sfatul ce li se poate da străjerilor de a se expune unul pentru altul, în diferite împrejurări: scăpatul dela înec, dela atacul unui câine, unui taur, etc., se poate scoate ideea națională, care tocmai pe acest principiu se bazează, în a se jertfi unul pentru altul, citindu-li-se și explicându-li-se unul din textele Ioan XIV₁₃ și I Ioan III₁₆.

Cu aceste texte se poate face și legătura cu deviza străjerului: „credință și muncă pentru țară și Rege“, explicându-li-se că această credință și muncă trebuie să meargă până la jertfă.

Trebuie să se sfătuiască străjerii, ca atunci când au nevoie de ceva, să caute, să ceară, citindu-li-se și explicându-li-se unul din textele: Matei VI₇, Marcu XI₂₄ și Luca XI₉.

Să li se explice străjerilor că Mântuitorul a iubit și iubește pe copii, citindu-li-se unul din textele: Matei XIX₁₄ și Marcu X₁₄, dar și ei trebuie să se străduiască de a se face plăcuți Mântuitorului, fiind buni și milostivi, citindu-le și explicându-le textul: Efeseni IV₃₂ și fiind și ascultători citindu-le și explicându-le unul din textele: Romani XVI₁₉, Efeseni VI₁, Coloseni III₂₀.

Cele expuse aci sunt fără pretențiuni de a fi ceva complet, având nevoie — de sigur — de multe adăogiri și completări.

Ca încheiere adaog, că citirile textelor, este bine ca să se facă după Noul Testament ediția Sf. Sinod.

Rog pe Dumnezeu, ca cele expuse mai sus să fie de folos la cât mai mulți!

Preotul IOAN ȘT. VASILESCU
Misionar onorific protopopesc.
Invățător gradul II,
Com. Sion, jud. Prahova.

M I S I O N A R E

† PREOTUL CORNELIU N. CERCEL

S'a stins în floarea vârstei preotul Corneliu N. Cercel, un fruntaș al clerului dâmbovițean. În luna florilor, când toată făptura era chemată la viață, vrednicul și prea modestul nostru tovarăș a fost smuls brusc și fără milă din mijlocul celor ce nu-l vor putea uita.

Preotit în timpul războiului celui mare, el și-a concentrat puterea tinereții și însușirile deosebite, cu care era înzestrat, pentru conducerea turmei sale pe drumul bătătorit de el și de înaintașii lui, — pe drumul bisericii străbune. Preotul Cercel închidea în ființa lăuntrică un dinamism creator, care multă vreme se va reflecta în rodnică operă pastorală din Brănești. Cuvios cu toți și supus celor mai mari, în nici o împrejurare el n'ar fi putut adresa cuiva un cuvânt jicitor. Inimă bună, era milostiv în deosebi cu copiii săraci cărora le da și ultimul ban.

În adunările preotești preotul Cornel Cercel sta retras și rare ori intervenea în discuțiuni, dar întotdeauna cuvântul lui desvăluia o minte clară și un dor curat de înfrățire.

Opera lui pastorală va mărturisi multă vreme despre ce poate vrednicia preotească. Predica și cântul lui vibrau de fiorul conștiinței sacerdotale. Râvna misionară și talentul literar au dat prin condeul lui minunată scriere „Hristoși Mincinoși“, prefață de P. C. Arhim Scriban, directorul nostru de seminar, care spune că „această carte e o noutate vrednică de toată cinstea“.

Dela un om modest, ca preotul Cercel n'a putut nimeni afla remarcabile lui realizări sociale creștine în cuprinsul „Caselor Naționale“, cari au în Brănești una din cele mai înfloritoare filiale din țară. Corul lucrătoarelor din fabrica Rizescu, — care atât de mișcător l-a plăns la înmormântare, — de el a fost înființat. Școala, Banca. Primăria și-au rostit, la înmormântare, în lacrimi regretul lor, fiindcă în toate „preotul“ a avut cuvânt cârmuitor.

Preoțimea întregului plai, în cap cu protopopul, au venit la înmormântarea bunului tovarăș, care în frontul misionar lasă un gol grede împlinit.

În clipa îngropării, în acel cutremur de durere, singur sufletul fratelui Cornel va fi fost fericit: el, sluga credincioasă, în momentul

acela va fi stat cu fruntea senină în fața Dreptului Judecător, pe care L-a slujit cu credința și cu adevărata lepădare de sine.

În cer, în corturile dreptilor, sufletul preotului Corneliu N. Cercel se va desfăta meritat în eterna reverie a simfoniilor îngerești.

Preotul G. DICULESCU
Bălenii-Sârbi

CUVÂNTARE

Rostită în fața M. S. Regina Maria cu prilejul inaugurării căminului Asociației samaritene „Mila sf. Nicolae-Nou“ din Ploesti. clădit în localitatea climaterică Cheia-Teleajen, jud. Prahova.

Majestate,

Poporul Român, locuitor băștinaș al acestor ținuturi Carpatine ale frumoasei și mănoasei Prahove, profund dinastic din convingere și prin tradiție, recunoscător pentru cinstea ce ne-ați făcut de a veni în mijlocul nostru, în haine de sărbătoare și cu sufletul plin de bucurie vă întâmpină cu româneasca urare: „Bine ați venit“.

Insuși Inalt Prea Sfințitul nostru Arhipăstor și Stăpân, neputând să participe personal la această înălțătoare solemnitate ne-a autorizat pe noi, reprezentantul Său în aceste ținuturi, să vă prezentăm respectuase omagii, asigurându-Vă că slujitorii Altarului, conștienți de rolul ce-l au în mijlocul poporului, vor fi neclintiți la datorie, în slujba Patriei și a Tronului.

Solemnitatea ce astăzi se desfășoară aici, pe lângă însemnătatea ce are de a deschide porțile unui cămin de caritate creștină, unde își vor găsi sănătatea cei oropsiți de soartă, prin prezența Majestății Voastre aici, ia proporții mărețe, dând ericit prilej poporului, ca prin Majestatea Voastră să întărească legăturile cu Cel ce este quintezența Neamului, ilustrul Vostru fiu, Înțeleptul nostru Rege Carol II, asigurându-L prin Majestatea Voastră că așa cum părinții lor au servit în credință pe Slăviții săi înaintași cetățeni înțelegători și harnici în timp de pace, din piepturile lor vor face zid de oțel în jurul Tronului și graniță de nepătruns la frontieră dacă nevoia o va cere.

Doamnă Președintă, Onorat Comitet,

Potrivit datinei străbune, am înălțat rugăciuni către Cel Atot Puternic ca să-și reverse milă cerească și dar divin asupra căminului ce v-ați ostentat să ridicați aici în mijlocul naturii, care prin

darurile cu care Dumnezeu a înzestrat-o, chiamă la viață intensă, cuminte, sănătoasă, pe cei ce au norocul să trăiască în mijlocul ei.

Acest steag, sfințit prin rugăciunile slujitorilor Altarului divin, vi-l încredințez spre păstrare în mare cinste, ca el să fie ocrotitorul de vremi bune și de restriște tuturor ce cu credință își vor pune nădejdea într'insul.

Urez ca toți cei ce se vor adăposti în acest cămin de caritate creștină, ridicat prin neobosita Voastră râvnă și pus sub Inalta protecție a Majestății Sale Regina Maria, pe lângă întărirea fizică să dobândească și înălțarea spiritului la înțelegerea că a sluji lui Dumnezeu și Neamului, este menirea omului în această viață vremelnică,

Bustul în bronz, ce acum s'a desvelit, chipul Inaltei Protectoare va aminti tuturor datorita de a jertfi binelui public, după cuvântul Evangheliei, o parte din agonisită, așa după cum însăși a practicat-o, iar placa comemorativă va vorbi posterității de credincioșia și dărnicia înaintașilor. Măreța operă ce ați înfăptuit aici, menite să regenereze trupurile și sufletele celor mulți și suferinzi, să pună surâs pe buze istovite de mizerie și bucurie în suflete căzute pradă desamăgirii, a fost apreciată după dreapta ei valoare. Inalt Prea Sfințitul nostru Arhipăstor și Stăpân, care totdeauna a manifestat mulțumire pentru lucrarea creștinească, ne-a autorizat să vă aducem Inaltele sale binecuvântări și felicitări, asigurându-vă că darul ce astăzi faceți Societății, pentru cei slabi și năpăstuiți de soartă, vă va fi din belșug răsplătit de Dumnezeu și Opinia publică românească recunoscătoare. Ca încheere îngăduiți-Mi Majestate ca unul ce am avut fericit prilej, în vremuri de grea cumpănă, ca în prezența ilustrului Vostru soț și al nostru prea mărit și în veci neuitat rege Ferdinand I, să ridic rugăciuni pentru izbânda armatelor Române și Dumnezeu ne-a ascultat ruga, ca și acum să ridicăm rugăciuni pentru o cât mai lungă, fericită și plină de fapte mărețe domnie, iubitului Vostru fiu și al nostru înțelept Rege Carol II.

Trăiască Regele și Dinastia,

Să trăiți Majestate, Trăiască, crească și înflorască țara și neamul românesc.

* * *

În cadrul unei impunătoare solemnități s'a inaugurat în cursul lunei Septembrie, căminul de odihnă al asociației samaritene Mila Sf. Nicolae-Nou din Ploesti, solemnitate ce a fost onorată cu prezența M. S. Regina Maria a României.

Menit să redea sănătate copiilor săraci și bolnăvicioși din orașul Ploești și jud. Prahova, căminul a fost clădit în stațiunea climaterică Cheia, localitate sănătoasă și lipsită de curenți, în vecinătatea codrilor de brazi, lângă izvoare de apă cristalină, cu aer ozonificat, care să refacă plămânii bolnăvicioși și trupul în general, al copiilor născuți din părinți istoviți de greutatea muncii pentru existență.

Asociația Samariteană Mila Sf. Nicolae-Nou din Ploești sub conducerea energice și priceputei președinte D-na Marcela Ing. Guex, prin muncă persistentă, a reușit ca din nimic să realizeze acest cămin-minune, înzestrat cu tot ce știința modernă a creat pentru astfel de instituții, cheltuiind pentru înfăptuirea lui peste 2.000.000 lei, bani strânși dela diferite instituțiuni și din mila publică, aproape în totalitatea lor, de D-na Președintă Marcela Ing. Guex.

Solemnitatea s'a început cu un serviciu religios, oficiat în fața Majestății Sale Regina Maria și a unui numeros public din elita intelectuală a Ploeștilor și din împrejurimi, oficiat de P. C. Protopop al Vălenilor Nic. Popescu-Ogretin, încorjurat de un sobor de preoți din Ploești și din M-tirea Cheia, după care s'a stropit cu apă sfințită, camerile căminului, steagul asociației, bustul în bronz al M. S. Reginei și placa comemorativă.

Seria cuvântărilor a deschis-o P. C. Nic. Popescu-Ogretin, ca delegat al Inalt Prea Sfințitului Patriarh, a cărui cuvântare o dăm în corpul revistei. Au mai cuvântat D-nii Dr. Ștefan Anastasiu, în numele D-lui dr. Costinescu, Ministrul Sănătății, C-tin Gh. Stănescu din partea direcției g-rale a Ocrotirilor Sociale, D-na Elena P. Raiciulescu, în numele asociației Femeilor Române și D-l Alex. Bondoc, prefectul jud. Prahova. Toți au arătat însemnătatea actului ce s'a săvârșit necesitatea acestor instituțiuni ce au menirea să dea sănătate în corpuri predispușe la boli ce macină energii, atât de trebuitoare neamului. Au felicitat în numele insituțiunilor ce reprezintă pe d-na Președintă și comitetul de inițiativă, pentru munca depusă și realizări.

D-na Președintă Marcela Inginer Guex, face o documentată dare de seamă asupra scopului societății, cum a activat din 1930 până în prezent, activitate ce se încheie acum cu acest Cămin, desvoltând și un nou plan de muncă pentru viitor, cerând celor de față concursul. Mulțumește M. S. Regina pentru cinstea ce a făcut să participe personal la Solemnitate, Inalt Prea Sfințitului Patriarh pentru atențiunea dată Societății de a

trimite reprezentantul Său la inaugurare, tuturor Instituțiilor și oamenilor de bine ce au ajutat-o cu bani, materiale și chiar cu sfatul pentru reușită.

M. S. Regina își exprimă mulțumirea de cele ce a văzut înfăptuit aici, felicită pe d-na Guex și Comitetul pentru munca depusă și promite că se va interesa de aproape pentru prosperitatea acestui Cămin.

Biserica ia parte cu bucurie la această înfăptuire creștinească, isvorită din preceptele sf. Evanghelii, îndemnând pe toți la lucru în ogorul carității creștine, ca astfel de înfăptuiri ce au menirea să aline suferințe, să toarne balsamul mângăerii și al sfintei nădejdi creștine în suflete desnădăjduite, să se înalțe în cât mai multe locuri că multă-i suferința și puțini înțelegători să facă bine.

Scrie Doamne în cartea vieței pe ostenitori.

Pr. Ec. Popescu-Ogretin
Protopop de Văleni

FILANTROPICE

O bună creștină D-na Elena Oprescu.

Primim informațiunea, că această bună creștină a făcut următoarele danii fără a ținea să știe lumea de faptele ei laudabile. Noi le publicăm, ca pildă bună și pentru alții.

Domnule Director,

Subsemnatul Chivulescu Constantin, actualmente pensionar am făcut războiul 1913 și războiul pentru întregirea neamului 1916.

Venind din Pitești și dorind a avea o casă a mea în București am cumpărat un loc în Str. Albinelor Nr. 36 dela d-na Elena Oprescu, Luterană Nr. 8, plătindu-l în rate și grație acestei doamne astăzi sunt cu casa mea.

Domnule Director, cu ocazia comemorării lui Horia și Cloșca din 14 Februarie 1936, citind în ziarul Universul, am văzut că această d-nă Elena Oprescu din București cu ocazia acestei comemorări, a donat bisericii din Comuna

Câmpeni Jud. Turda o perdea a cărei fotografie am văzut-o în ziarul D-v.

Având oarecare recunoștință față de această doamnă și văzând și donația făcută la Turda, am căutat și urmărit pas cu pas activitatea acestei bune românce și bună creștină.

Cu mare bucurie sufltească văd că mai sunt încă persoane care știu că afară de corpul material există și sufletul de care trebuie să se îngrijească.

Țin să arăt prin mult stimatul Dvs. ziar Universul donațiile d-nei Elena Oprescu atât pe cât am putut afla din cercetările mele, căci după principiile d-sale: *«ce face dreapta să nu știe stânga»*.

Iată ce am putut afla:

1. A donat la Biserica Stejaru una pereche o-dăjdii de catifea, brodate în fir de aur, de d-na Enăchescu.

2. Una candelă mare cu trei brațe deasupra ușii împărătești.

3. Icoana Sfântul Nicolae îmbrăcată în argint, înălțime 1 metru.

4. Un sfeșnic cu trei brațe de argint.

5. Una icoană Sf. Mina.

6. Una icoană Cuvioasa Paraschiva, ambele îmbrăcate în argint.

7. Un ceas.

8. Din inițiativa d-nei Elena Oprescu și Iulian Oprescu, comandor Coandă și o parte a poporenilor s'au adunat bani pentru instalarea luminei electrice, care a costat o sumă destul de importantă. Pentru aceste fapte încă Regele Ferdinand a decorat-o cu răsplata muncii pentru Biserică, cl. II-a.

9. Fiind Membră a societății ortodoxe a Femeilor Române de 15 ani sub președenția d-nei Alexandrina Cantacuzino a donat:

Una icoană a d-lui Iisus Christos, îmbrăcată în argint, înaltă un metru, pentru Capela dela Școala Ortodoxă din Principatele Unite.

10. Bisericii din Râmnicul Sărat un sfeșnic mare de alamă.

11. Bisericii Bellu, Șos. Giurgiului, una perdea de catifea, brodată cu crin cusut în argint și aur la ușile împărătești.

12. Una candelă de argint.

13. Una cruce de argint.

Bisericii Sf. Elefterie.

14. Un covor.

15. Una candelă.

16. Patru scaune.

17. Una masă de fier pentru lumânări la morți.

Bisericii Costești.

18. Două candelari mari de argint, suflate cu aur dela o brățară a d-sale.

19. Bisericii Tighina din Basarabia a trimis lei 10.000.

20. Bisericii Toma Cosma Iași, lei 2.000.

21. Pentru Biserica din Comuna Câmpeni, Jud. Turda, în regiunea Moșilor, una perdea pentru ușile împărătești de pluș bordo, brodată cu fir de aur cu flori de crin de 3 metri.

22. Crucea Roșie, un pat, lei 2.000.

23. Fidacu 5.000 lei.

24. Casa Femeii la clădire 5.000 lei, ca membră fondatoare.

25. Una bibliotecă cu mai multe volume românești și străine.

26. „Căminului Eminescu“, ca fondatoare 5.000 lei, un pat, 5 lavoare, 2 tablouri în mărime mare: Carol și Elisabeta.

27. Pentru Clădirea Studenților în Medicină, pentru bibliotecă, dulapuri de stejar cu geamuri de cristal.

28. Una vioară de mare valoare, donată unei fete recomandate de Directorul Conservatorului.

29. Pe mai multe fete și băieți i-a învățat la mașina de scris și pe urmă i-a plasat.

30. Donat un loc de 600 metri și bani Societății Ortodoxe a Femeilor Române“, pentru clădirea școlii din Strada Albinelor, ce poartă numele Iulian Oprescu.

31. Donat de Elena și Iulian Oprescu aviației un fond de 50.000 lei, din care se va da celui mai bun pilot premiu în fiecare an.

32. E membră la societatea „Leagănul“, „Principele Mircea“, „Vatra Noastră“, Ucenici etc. etc.

33. Bisericii Nicolae Șelari, un sfeșnic cu trei brațe de argint.

34. Bisericii Brezoianu asemenea un sfeșnic cu trei brațe de argint.

Dumnezeu să-i dea sănătate, ca să mai poată ajutat și pe viitor; și să-i răsplătească, cu bine daniile.

INFORMAȚIUNI

CĂRȚI

CĂMINUL SOC. „TINERIMEA ROMÂNĂ“

Spre a înlesni studenților românce studiul la Universitate și Academii, Societatea „Tinerimea română“ a înființat un cămin în localul ei propriu din B-dul Schitu Măgureanu Nr. 4. Studenții vor avea aici nu numai liniștea necesară studiului, dar și o atmosferă de viață perfect morală și creștinească.

Deschiderea căminului se va face la 1 Noiembrie 1936.

Studenții care doresc să aibă un loc, sunt rugați să se înscrie de urgență, locurile fiind limitate. Costul pe an (fără vacanță) pentru locuință, încălzit, luminat, este de 8.000 lei.

Masa în condițiuni foarte avantajoase se poate lua în restaurantul din localul Societății.

Inscrierile se pot face și printr-o carte poștală adresată biroului Societății, B-dul Schitu Măgureanu Nr. 4.

HRISTOS ÎN ȘCOALĂ, vol II. Manualul catehetului ortodox pentru școala supra-primară, de Dumitru Călugăr, Sibiu, Tip. Arhiepiscopiei, 1936, 498 pag. Lei 220.

Despre noul volum al acestui manual, aflăm în numărul din Octombrie al admirabilei reviste de familie „Viața Ilustrată“ următoarea apreciere:

«Scrisă într-o limbă clară, la nivelul puterii de înțelegere a copilului, cartea se adaptează realităților: completează materialul programei analitice unde se simte nevoia; unele lecții tratate în cursul primar fiind reluate, le expune din alt punct de vedere, pentru a stimula interesul; folosește istorioare și exemple din viața copiilor pe lângă acelea care le dă Biblia și viețile sfinților, din acestea scoțând legile și maximile religioase; în aplicare—ultima treaptă metodologică a unei lecții — ne dă variate posibilități de punere în practică etc. Preoții află în această carte un ajutor de neprețuit în munca lor de catehizare».

C R O N I C A E X T E R N A

A N G L I C A N E

Cititorii au avut prilejul să citească în *Universul* miezoasele articole ale părintelui Gr. Antal din București, despre călătoria Patriarhului în Anglia. Poate fi întrebarea acum: Dar oare anglicanii or fi scriind despre noi la ei acasă?

Să scriem noi despre aceasta.

Anglicanii au, între alte tipărituri, și revista *The Cristian East* (Răsăritul creștinesc), întemeiată în anii de după război. Fiecare număr e închinat stărilor creștinătății din Răsărit.

Era de așteptat, că va scrie și despre venirea Patriarhului nostru în Anglia. Noi așteptam numărul, în care trebuia să se găsească amănunțele despre acest fapt și iată-l că a și venit.

Incepe cu o frumoasă ilustrațiune, pe hârtie cromo, pentru ca chipurile să iasă cât mai limpede și mai frumoase. Vedem acolo chipul Patriarhului nostru și al Primatului Angliei. Este tot înfățișarea, care a ieșit și în *Universul*, dar în tipăritura engleză chipurile sunt mult mai bine date, fiindcă hârtia e mai bună.

Primatul Angliei poartă pe piept, afară de crucea, pe care o poartă toți arhierii din bise-

rica Romei și cea anglicană, ca semn al arhieriei, încă și *engolpionul ortodox*. Se poate deosebi bine pe el vulturul bizantin. De aceea trebuie să ne dăm cu părerea, că acesta trebuie să fie un dar dela Patriarhul din Constantinopol, care poartă un astfel de engolpion.

Revista începe cu știrile. E altă modă decât la noi.

Cele dintâi sunt privitoare la Patriarhul nostru și la biserica românească.

„Anul 1936, citim în ele, va fi pe veci neuitat, fiind că el înseamnă un mare pas înainte spre unirea ortodocșilor cu anglicanii, prin vizita făcută în Iunie de Patriarhul Miron arhiepiscopului de Chanterbury. Felul prietenesc și ales al acelei vizite va ieși la iveală din povestirea despre ea, pe care o dăm în acest număr. Insemnătatea ei sporește prin faptul, că a urmat îndată după ce biserica românească a mărturisit ca adevărate hirotoniile anglicane. Urmarea acestui fapt aproape nici nu se poate prețui.

La Lambeth (palatul Angliei) și în deobște în vremea prea scurtei sale șederi în Londra, Patriarhul a fost în legătură cu cele mai de

seamă personalități din viața bisericii anglicane și a poporului englez. La slujba de la Sf. Paul, pentru împlinirea a 100 de ani dela înființarea universității Londrei, cași la prânzul dat după aceea de primarul Londrei la Guildhall (primărie), era un chip de frunte (a prominent figure). Cu episcopul Aradului, Inalt Prea Sf. Sa a fost în ochii obștii, în tot timpul unei săptămâni urmărit cu toată simpatia. Și împreună cu el, oriunde se ducea, nu numai stărnea atențiunea, ci lăsa și o adâncă întipărire. Că așa a fost, fără îndoială, se datorește mai cu seamă trăsăturii sale alese de a câștiga inimile. Dar aceasta se datorește de asemenea, și însușirilor sale personale. BISERICA ȘI POPORUL ROMÂNESC NICIODATĂ NU VOR FI TRIMIS IN ANGLIA UN AMBASADOR MAI RODNIC”.

Care român ortodox nu va citi cu măgulire aceste însuflețite cuvinte despre Patriarhul lor? Rar s'au mai scris cuvinte atât de înflăcărate despre vreun fruntaș al neamului nostru.

Urmează apoi o pagină întreagă, în care se povestește despre toți capii din biserica ortodoxă, care au fost oaspeții bisericii anglicane. Se încheie cu vizita Patriarhului nostru, pe care o arată ca un fapt nou și deosebit de celelalte vizite, pentru că ținta ei a fost, să dovedească legăturile frățești dintre biserica română și cea anglicană.

De aci încolo, după 2 scurte articole despre Patriarhul Ierusalimului și Patriarhul Nicolae al Alexandriei, urmează o largă dare de seamă, pe 10 pagini despre toată călătoria și primirile Patriarhului nostru în Anglia. Ele sunt cunoscute, din ce am tipărit eu aici, din ce tipărește acum păr. Antal în *Universul*, la începutul lui Iulie a. c., dar tot găsim și amănunte care n'au fost pomenite și apoi e bine să se vadă cum scriu și anglicanii despre toate acestea. De pildă, însemnata cuvântare a d-lui *Athelstan Riley* în sala *Athenaem*, unde a fost o aleasă primire, despre care scrie acum păr. Antal, pe lângă frumoasa cuvântare a Patriarhului s'a auzit și alta, foarte mișcată a d-lui *Riley*. Pe aceasta încă nimenea n'a dat-o pe românește. O găsim însă în revista pomenită. Ea va fi dată pe românește, fiind un frumos document despre o inimă anglicană față de biserica ortodoxă. Bărbat ajuns la 80 de ani, a spus, că el de 60 ani luptă pentru a face cunoscută biserica ortodoxă, care e adevărata biserică.

În această dare de seamă, găsim cuvinte foarte măgulitoare și pentru noi, cei ce am însoțit pe Patriarh. Prea Sf. sa Episcopul Aradului, de pildă este arătat ca unul din cei mai tineri episcopi români, bucurându-se de o însemnată vază ca bărbat învățat și teolog.

După aceste 10 pagini ale dării de seamă, urmează alte 6 pagini despre recunoașterea preoției anglicane ca adevărată, cu acte ieșite dela Sinodul nostru și tipărite în revista anglicană englezește și românește. Urmează apoi încă alte peste 10 pagini despre tratativele dintre noi și anglicani în București în Iunie 1935.

În total, 30 de pagini ale revistei sunt închinete numai Bisericii românești. Cu aceasta se cheamă, că aflăm cum vorbesc și anglicanii despre vizita noastră la ei.

Fără îndoială, putem fi cu totul mulțumiți în ce spun despre noi. Se vede bine, că au pus mare temei pe vizita Patriarhului și le-a rămas la inimă.

Încolo, revista este închinată altor chestiuni, dar tot Bisericii ortodoxe sau, în de obște, stărilor creștinești din Răsăritul nostru.

În alt număr, va trebui să venim cu amănunte din întreaga dare-de-seamă, care ne va face încă și mai mare plăcere decât prin ce am aflat din zbor iute asupra ei. În adevăr, 30 de pagini de tipar des nu se pot cuprinde într'un singur articol.

Să mai avem în vedere, că acesta e numai scrisul unei singure reviste. Mai sunt însă și altele care au scris sau au să mai srie. De aceea mai avem încă de scris și ne facem o plăcere de a aduce astfel de știri la cunoștința cititorilor noștri.

ARHIM. SCRIBAN

S U M A R :

Vrednic Este	<i>Consilier</i>
Rugăciunea Creștină Ortodoxă	
Ridicarea la Rangul de Arhiepiscop a Părintelui Ioan Mihalcescu	
Secțiile Culturale	<i>Ec. G. Comana</i>
O frumoasă activitate Pastorală	<i>Preot C. Rădulescu</i>
Mărturisirea unui sectant	<i>Gheorghe Liță</i>

CRONICA INTERNĂ

În serviciul Neamului	
Inaugurarea unui nou an	
Delegația consiliului internațional al femeilor la Patriarhie	
Miscarea culturală Misionară a întregii Biserici	
Învățământul Religios în școala primară	
Profesorul Ioan Popescu-Pasărea a fost scos la pensie	<i>M. Predescu</i>
Texte biblice potrivite pentru străjerie	<i>Pr. I. St. Vasilescu</i>
† Preotul N. Cercel	<i>Pr. G. Diclescu</i>
Cuvântare	<i>Pr. Ec. P. Ogretin</i>
O bună creștină, D-na Elena Oprescu	

CRONICA EXTERNĂ

Anglicane. . . . . *Arhim. Scriban*